

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ٢ ذَرُّهُمْ

یہ آرزو کی | ہفت خلق | چہ کاخران شول | چہ کاش دوی وے | مسلمانان | دوی پریردہ

لَوْ كَانُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُهُمُ الْآمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ٣

لو کانا | او فائده داخل | او پے غفلت کئے | وساقی دگلرہ | امید | ایبارس بہ | دوی پوهہ شی

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ٤ مَا تَسْبِقُ

و نہ دہلاک کرے مونہ | ہیٹ کلے | مگر | ہف دپارہ | یولیک شوے | وقت مقر و | نہ شی و ہان کیدے

مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ٥ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي

میں امت | دخیل مقر وخت نہ | اونہ | ہف وروستو پاتے کیدے شی | او کافراندویل | اے ہف سہریہ

نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ٦ لَوْ مَا تَأْنِينًا بِالْمَلِكَةِ

نزل علیہ الذکر | انا | قرآن | بیشک تہ | دیوانہ یے | ولے نتہ نہ راوے مونہ نہ | فرشتہ

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٧ مَا نُنَزِّلُ الْمَلِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ

اے کچر یے تہ | لہ رشتیا دیونکونہ | مونہ نہ نازلو | فرشتہ | مگر | اے حق سرہ

وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ ٨ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ

و نہ بہ شور و کرے دگوتہ | ہف وخت | مہلت | بیشک مونہ | نازل کرو | دادکر (قرآن) | او بیشک مونہ | ددہ

كَافُظُونَ ٩ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ ١٠

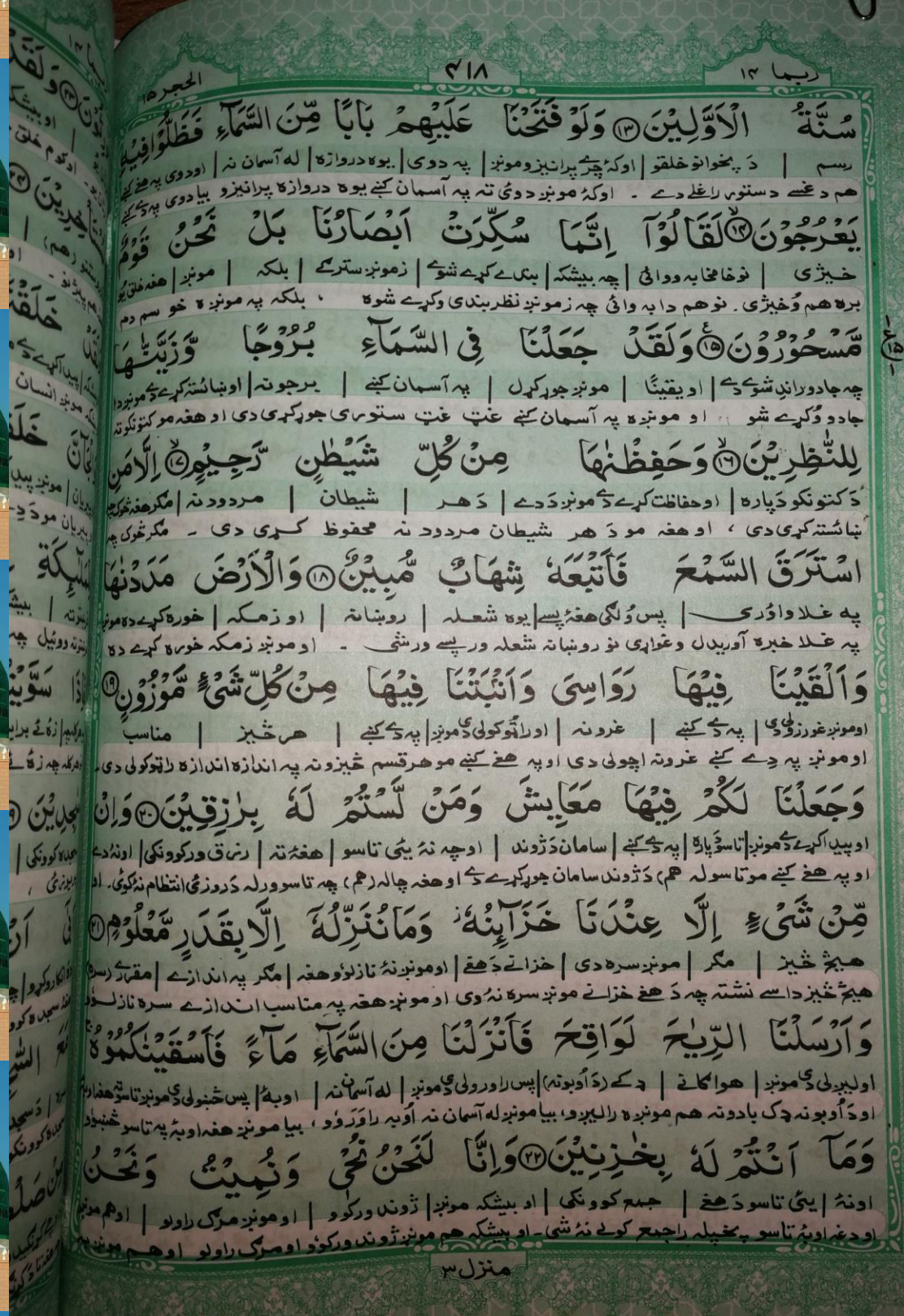
حفاظت کوونکی یو | او بیشک رالیولی دی مونہ (پیغبران) | و ہان دلہ تانہ | پہ ورو مینوامتوونکے

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ١١ كَذَلِكَ

و نہ بہ راتلو دوی تہ | خوک | رسول | مکر دوی یہ ہف پوسے | توتے کوے | دغہ شان

نَسَلُكَ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ١٢ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ

مونہ چوودا | پہ زہونو کئے | دگنا ہکارانو | دوی ایمان نہ راوی | پہ دے | او بیشک تہر شوے دے

سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ
رسم | دیکھو تو خلق کو | اوکے چہرے پر انیز و مونیز | یہ دوی | یوہ دروازہ | لہ آسمان نہ | اودوی پہ ہفتے
ہم دغے دستوں لغلے دے - اوکے مونیز دوی تہ یہ آسمان کے یوہ دروازہ پر انیزو بیادوی پہ کھینے
يَعْرِجُونَ ۝ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ
خیڑی | توخا غایہ و دانی | چہ بیشک | بندے کہے شوے | زمونیز سترے | بلکہ | مونیز | ہفتے غایہ
برہ ہم و غیڑی - نوہم دا بہ وائی چہ زمونیز نظر بندی و کرے شوہ - بلکہ یہ مونیزہ خو سم دم
مَسْحُورُونَ ۝ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا
چہ جادو راند شوے | اویقیناً | مونیز جوہر کول | یہ آسمان کے | برجوتہ | او بنائے کرے کرے مونیز
جادو و کرے شوہ - او مونیزہ یہ آسمان کے غت غت ستوری جوہر کوی دی او ہفتہ مونیز کوکبوتہ
لِلظَّالِمِينَ ۝ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ۝ الْأَرْضُ
دکھنو کوکبوتہ | او حفاظت کرے کرے مونیز دے | دھر | شیطان | مردود نہ | مکرہ ہفتہ کرے
نہا ستہ کرے دی - او ہفتہ مونیز دھر شیطان مردود نہ محفوظ کرے دی - مکرہ غیڑی
اَسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُّبِينٌ ۝ وَالْأَرْضُ مَدَدْنَاهَا
یہ غلا و اوری - پس و لگی ہفتہ پس | یوہ شعلہ | روہانہ | او زمکہ | خورہ کرے دے مونیز
یہ غلا خبرہ آویڈل و غواہی نو روہانہ شعلہ ورے ورشی - او مونیز زمکہ خورہ کرے دے
وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ۝
اومونیز غورزی دی | یہ کہے | غرونہ | اولو کوکبوتہ | مونیز پہ کہے | ہر خیز | مناسب
اومونیز پہ دے کہے غرونہ اچوی دی او پہ ہفتے کہے موہر قسم غیزونہ پہ اندازہ اندازہ لاکو کوی دی
وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ۝ وَإِن
اوپید کرے کرے مونیز تاسو پارہ | یہ کہے | سامان دژوند | اوچہ نہ یئی تاسو | ہفتہ تہ | رنق و رکونکی | اونادے
او پہ ہفتے کہے مونیز تاسو لہم | دژوند سامان جوہر کرے کرے او ہفتہ چالہ (م) | چہ تاسو ورلہ دژوندی انتظام نہ کوئی - او
مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۝
ہیمہ خیز | مکر | مونیز سرہ دی | خزانے دھت | اومونیز نہ نازل و ہفتہ | مکر پہ اندازے | مکر دھت
ہیمہ خیز داسے نشہ چہ دھت خزانے مونیز سرہ نہ دی اومونیز ہفتہ پہ مناسب اندازے سرہ نازل و
وَأَرْسَلْنَا الرِّيْحَ لَوَاقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ
اولیڈی دی مونیز | ہوا کاتے | دے (د آہونہ) | پس راوروی دی مونیز | لہ آسمانہ | اوہ | پس خنبوی دی مونیز تاسو ہفتہ
او د آہونہ دے بادونہ ہم مونیزہ رالیزو، بیامونیز لہ آسمان نہ اوہ راورو، بیامونیز ہفتہ اوہ پہ تاسو خنبو
وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ۝ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ
اونہ | یئی تاسو دھت | جمع کوونکی | او بیشک مونیز | ژوند و رکو | اومونیز مرک راولو | اوہم مونیز
او دھت اوہ تاسو خنبوہ راجع کوئے نہ شی - او بیشک ہم مونیز ژوند و رکو او مرک راولو اوہم مونیز

مَنْزِل ۳

وَأَنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۚ قَالَ رَبِّ قَانْظِرْنِي ۖ
 اوبيشڪه | په تاباندي | لعنت دے | تر ورځے ډډجا | وئ وئيل | اے زمار به | پس مهلت راکړه ماته
 اوبه تا به تر قيامته لعنت ورسيږي ، هغه وئيل اے زمار به | (ښه ده) ماته ډډحشر
 إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۚ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۚ إِلَى يَوْمِ
 تر هغه ورځے | (مړي) به وځتو له شي | و فرمايل | بيشڪ ته | له مهلت وركړه شوونه ي | تر هغه ورځ پورې
 تر ورځے پورې مهلت راکړه . (الله ورنه) و فرمايل | (ښه ده) تاته مهلت دے ، تر هغه ورځ پورې
 الْوَقْتُ الْمَعْلُومُ ۚ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ
 چه (د هغه) وخت مقرر دے | د وئيل | اے زمار به | په سبب ډډچه تازه گمراه کړم | نوزه به فرمايئ
 چه د هغه وخت (ماته) معلوم دے - د وئيل چه اے زمار به | لکه څنگه چه تازه گمراه کړه ي | نوزه به
 لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۚ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ
 دوي ته گناه | په زمكه كې | او زه به فرمايئ گمراه کړم دوي | قول | مگر ستا بندگان | له هغونه
 هم د غسے دوي ته د مزكه په مخ گناهو | ښاسته ښکاره کړم او قول په خامخا گمراه کړم سوا ستا د هغه بندگانو
 الْمُخْلِصِينَ ۚ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَى مُسْتَقِيمٍ ۚ إِنَّ عِبَادِي
 چه مخلص دي | و فرمايل | هم دادا | لاسه | ما پورې | نيغه | بيشڪ دكوم چه | زما بندگان دي
 نه چه مخلص دي | الله و فرمايل ماته د رارسيدو هم دا نيغه لاسه دے ، زما په بندگانو به يقين
 لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَوِينَ ۚ وَإِنَّ
 نشته دے | ستا | په هغوي باند | څه غلبه | مگر څوک چه | پيروي وکړي ستا | له گمراهانو نه | اوبيشڪه
 ستا زور نه چلبيږي - مگر په هغه خلقو چه پخپله ستا پيروي کوي او گمراه شو کوي او د ورځ
 جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ۚ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ
 دونه | ځان د وعدے د دوي | د تولو | د دے | اوو کا (ه) | دروازے دي | د هر دروازے د
 يقيناً د دے تولو د وعدے ځان دے ، د دے اوو کا دروازے دي ، د هر دروازے
 مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ۚ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۚ
 له دوي نه | برخه ده | جدا کړه شو | بيشڪ | پر هيز گاران به | په باغونو | او چينو کي (دي)
 د پاره په دوي کي جدا کړه برخه مقدر ده - بيشکه پر هيز گاران به په باغونو او چينو کي و سيري
 أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ أَمِينٍ ۚ وَتَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ
 تاسو داخل شي په د کي | په سلامتي سره | په امن سره | اومونږ به وياسو | هغه څه | چه د دوي په سينو کي دي
 (د وئ وئيل شي) چه تاسو په د کي کي په امن او سلامتي سره داخل شي ، اومونږ د دوي د سينو نه چه څه رښني
 مِّنْ غُلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ۚ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا
 له کي نه | (دوي به) وروڼه وروڼه | په تختونو ناست | يو بل ته مخامخ | انډه به رسي دوي ته | په د کي
 کينه وي وئ به پاسو چه د وروڼو په شان به يو بل ته مخامخ به تختونو ناست وي ، په هغه ځان کي به پرې
 منزل ۳

رَبِّهَا ۱۳
 ۴۲۱
 الْحَجَرِ ۱۵
 نَصَبَ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٢٨﴾ نَبِيُّ عِبَادِي
 خُتْلَفَ تَكْلِيفَ نَهْ رَايِ اَوْنَهْ به ترے نہ چرے بہر ویتلے شی - (اے نبی) زمانہ کا نو تہ خبر و کرہ | زمانہ کا نو تہ
 اِنِّي اَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٢٩﴾ وَاَنْ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ
 چہ بیشک زہ | بخشنو کے | مہربان یم | اوبیشک | زمانہ عذاب | ہم دا | عذاب
 اَلَا اِيْمُ ﴿٣٠﴾ وَنَبِيَّهُمْ عَنْ ضَيْفٍ اِبْرَاهِيْمَ ﴿٣١﴾ اِذْ دَخَلُوا
 در و رو کو دے | او خبر و کرہ دوی تہ | د میلنو | د ابراہیم | ہر کہ چہ دے داخل شوی
 عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ ﴿٣٢﴾ قَالُوا
 بہ دے | نو دوی و وئیل | سلام | (ابراہیم) و وئیل | بیشک مونہ | لہ تاسو نہ | ویریدو | دوی و وئیل
 لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ ابَشَرْتُمُوْنِي
 مہ ویریدہ | بیشک مونہ | زبرے در کو تاتہ | ذہک | ہوشیار | دے و وئیل | آیاتاسو زبرے را کوئی ماتہ
 عَلَيَّ اَنْ مَّسْنِي الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُوْنَ ﴿٣٤﴾ قَالُوا
 سرہ دے چہ | رسیدے کاماتہ | بو دا والے | نو دے | زبرے را کوئی تاسو | دوی و وئیل
 بِشْرُكَ بِالْحَقِّ فَلَاتَكُنْ مِنَ الْقٰنِطِيْنَ ﴿٣٥﴾ قَالَ وَمَنْ
 زبرے در کو و مونہ تاتہ | بہ رشتیا | پس مہ کبرہ تہ | لہ نا امیدہ خلقونہ | دے و وئیل | او شوک
 يَّقْنُطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهٖ اِلَّا الضَّالُّوْنَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ
 نا امیدہ کیری | لہ رحمت نہ | ذرب خیل | سوا د کمرہا نو نہ | دے و وئیل | پس خہ | مدعا د ستار
 اِيْهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٣٧﴾ قَالُوا اِنَّا اُرْسِلْنَا اِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣٨﴾
 اے | را لیرے شوہ (فرستو) | دوی و وئیل | بیشک مونہ | را لیرے شوی بو | طرف د یوقوم تہ | چہ مجرمان دی
 اِلَّا اَلْاَوْطٰٓءُ اِنَّا لَنَنْجُوْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٣٩﴾ اِلَّا اَمْرَاتُهُ قَدْ رَنَا
 سوا د کوٹ د خاندانہ | بیشک | مونہ بہ خانیان در کو دوی | توو تہ | سوا | د دے دے | مونہ مقہ کرے
 سوا د کوٹ د کو و الو تہ | مونہ بہ دوی قول بچ کرو | سوا د ہفہ دے | نہ چہ مونہ فیصلہ کرے دہ چہ ہفہ

۴۲۲ رِسْمًا ۱۳

إِنَّمَا لِمَنِ الْغَيْرِينَ ۖ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ۖ

بیشک هغه | به له پاته کیدونکی نه وی | پس هرکله | را غل | خاندان د لوط رته | را لیدو شوه (فرستیدو)
بیشک وروستو پاته کیدونکونه د | ، پس هرکله چه درېته د لوط علیه السلام کورنۍ — ته را غل

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ۖ قَالُوا بَلْ جُنُنُكَ ۖ

دده وویل | بیشک تاسو | خلق یی | نا آشنا | دوی وویل | نه | بلکه مونږ خورته هغه شید
دده ورته وویل | تاسو خو نا آشنا خلق ینکاری | دوی ورته وویل چه نه | بلکه مونږ خورته هغه شید

كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ۖ وَآتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۖ

چه په هغه ځه به | دوی شک کولو | اورا ویده کمونږ تاته | رښتینه (حکم) | اوبیشک مونږ | رښتینی یو
دا ویده دده چه دوی به | پکښه شک کولو | اومونږ تاته یقینی واقع کیدونکې خبر راوړه | اومونږ بالکل رښتینی یو

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ

نواوېاسه | خپل کور والا | په یوه برخه ځه | د شپې | اوتنه ځه | ددوی نه وروستو
نود شپه په یوه برخه ځه خپل کور والا اوېاسه | اوتنه ورپسې وروستو وروستو ځه

وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ۖ

اوشانه نه گوری | له تاسو نه | هیڅوک | اولاه شئ | د کوم ځه | چه تاسو ته حکم کړی
او په تاسو کې د هیڅوک شاته نه گوری | اود کوم ځه | چه درته حکم شوه د هغه لاس شئ

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ

اومونږ فیصله ولیدله | طرف د هغه ته | د دده خبره | چه جرړه | د دده خلق | به پرېکړه شئ
اومونږ د هغه (لوط) طرف ته د دده خبره فیصله ولیدله | چه صبا راخیږي | نود دده خلق به جرړه

مُصْبِحِينَ ۖ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ۖ قَالَ إِنَّ

د صبا کیدوسره | اورا غل | ښار والا | چه خوشحالی کوله | وده وویل | بیشک
غوښه شوی دی | او دپه دده کې د ښار خلق خوشحاله خوشحاله را غل | وویل چه داخل

هَؤُلَاءِ ضَيِّقٌ فَلَا تَفْضَحُوا ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُوا ۖ

داخل | زما میل نه دی | پس تاسو ما مه رسوا کوئ | او ویریدئ | د الله نه | او ما مه بے عزته کوئ
خو زما میل نه دی | پس تاسو ما مه شرموئ | او د الله تعالی نه | ویریدئ | او زما بے عزت مه کوئ

قَالُوا أَوَلَمْ نُنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ۖ قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي

دوی وویل | آیا مونږ ته نه دمنع کړه | د قو له دینار (د مرسته) نه | دده وویل | دا | زما لورې دی (دوی سوځا کوئ)
دوی وویل آیا مونږ ته د ټول جهان (د حمایت) نه نه یې منع کړه ؟ (لوط) | وویل دا زما لورې دی (دوی سوځا کوئ)

إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ ۖ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ۖ

که چته | یی | تاسو | کوونکی | ستا په ژوند د قسم وی | بیشک دوی | به خپله نشه ځه | د الله د کانه دو
که تاسو خامخا ځه کول غواړئ | اوه نهی | ستا په ژوند د قسم وی | به هغوی به خپله نشه ځه د الله د کانه شوی دو

منزل ۳

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٤٥﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَاقِلَهَا

پس و نیول هغوی | هیبت ناک آواز | به وخت دُور ختو کینے | پس کړه مونږ | د دپاسنی برخه | د دے ښکته نو دُور را ختو سره دوی یوے هیبت ناکه چفے و نیول - بیا مونږ د دے کلو پاسنی برخه لاند کړله

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ

او مونږ په دوی باندې | په دوی باندې | کانړی | له تکتانړونه | بیشکه | په دے کینے او مونږ په دوی باندې د کنډرو کانړی - دُورول ، یقیناً په دے کینے د غوراو

لَايَةٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهَا لَيْسَبِيلٌ مَُّقِيمٍ ﴿٤٨﴾ إِنَّ

نڅنځه دی | غوراو فکر کوونکو د پاره | او بیشکه غور کړل | په یوکه نیغه لاسه باندې | بیشکه نگر کوونکو د پاره نڅنځه دی - او بیشکه هغه (کله) په نیغه آباده لاسه باندې (پروټ) دے ، بیشکه

فِي ذَلِكَ لآيَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ

په دے کینے | نڅنځه دی | مؤمنانو د پاره | او بیشکه ورو | اوسیدونکی د بڼر په دے کینے د ایمان والو د پاره نڅنځه دی - او د بڼر اوسیدونکی (یعنی د شعب د قوم خلق)

ظَالِمِينَ ﴿٥٠﴾ فَاتَّقِمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٥١﴾

ظالمان | پس بدل له واخسته مونږ | له دوی نه | او بیشکه دواړه (کله) | په ښکاره لاسه (پراته) دی هم دیر ظالمان وو - او مونږ له دوی نه بدل له واخسته اودا دواړه (برباد شوی) کله په لویه لاس باندې پراته دی

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجَرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٥٢﴾ وَآتَيْنَهُمُ آيَاتِنَا

او بیشکه دروغ وگڼل | اوسیدونکو | د حجر (وادې) | پیغمبران | او ورکړه مونږ دوی ته | څپه نڅنځه او د حجر (وادې) | اوسیدونکو خلقو هم پیغمبران دروغ غږن وگڼل | او مونږ دوی ته هم څپه نڅنځه ورکړه

فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٥٣﴾ وَكَانُوا يُنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ

پس دوی د دې | له هغه نه | مخه لرونکي | او دوی | په تراشل | د غرونو نه نو هغه خلقو تره نه مخونه وگرځول - او دوی به په غرونو کینے کورونه کنستل او

يَبْنُونَ أَمْمِينَ ﴿٥٤﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٥٥﴾

کورونه | چه په امن وسپړی | نو و نیول دوی (هم) | یوے چفے | په وخت د صبا کینے و بے غمه به چه کینے اوسیدل - نو دوی (هم) د سحر وخت کینے یوے چفے و نیول

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٦﴾ وَمَا خَلَقْنَا

پس په کار را نخلو | د دوی | هغه (مال) چه | دوی کینله وو | اونه دی پیدا کړی مونږ نو هغه چه ئے کتلی وو هغه ئے هیڅ په کار را نغفل | او مونږ آسمانونه او

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ

آسمانونه | او زمکه | او هغه | د دواړو په مینځ کینے | مگر په حق سره | او بیشکه زمکه او هغه چه د دے دواړو په مینځ کینے دی بے کاره نه دی پیدا کړی ، او بیشکه

٢٢٢ رِسْمًا ١٣

السَّاعَةِ لَا تِيَّةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ٨٥ إِنَّ رَبَّكَ
قيامت | خامخارا تلونکے | پس مخ واروہ | مخ اہول | پہ بنیہ طریقہ | بیشک | بیشک | رب ستا
قیامت خامخارا تلونکے دے ، نو تہ پہ بنیہ طریقہ ددوی نہ مخ وگرھوہ ، بیشک ستارب دہرہ
هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ٨٦ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ السُّكَّانِ
ہم دے کپیل اکونکے | پوہہ | او بیشک مونہ درکری تاتہ | او دے (آیتونہ) | چہ بیایا لوستے شی
خالق دے پہ ہر خہ پوہہ دے ۔ او مونہ تاتہ داسے او دے (آیتونہ) درکری دی چہ مکرر لوستے شی
وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ٨٧ لَا تَمْدَنَّ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا
او قرآن | عظمت والا | مہ غورنہ وہ | خیل نظرونہ | طرف دہغہ تہ | چہ فائدہ وگرھوہ
اولوے قرآن (مودرکے دے) تہ خیل سترکے قدرلہ ہم پہ ہغہ خیلونو پسے مہ پور نہ کوہ چہ مونہ
بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاحْصُرْ
پہ ہف | جماعتونہ | لہ کافرانہ | او مہ غنن کیرہ | پہ دوی بانہ | اور بیشک کیرہ
دوے (کافرانہ) مختلفو قسمونو لہ ورکری دی ، او ددوی پہ ہقلہ غم مہ کوہ (دوی پیریدہ) او ایما ندادہ
جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ٨٨ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ٨٩
متہ خیل | ایمان والو دے پارہ | او دواہہ | بیشک زہیم | ویرونکے | بیشک کیرہ
نہ خیل حان سرہ کیرہ ۔ او داواہہ چہ زہ خویس خرگند ویرونکے یم ۔
كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ٩٠ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ
پہ شہ دہغہ (عدا) چہ مونہ نازل کیرے دو | پہ ہغہ تقسیمونکو (کافرانہ) | کو موچہ | کیرے دو | قرآن
لکہ خنگہ چہ مونہ (عدا) نازل کیرہ پہ ہغہ قسم خورونکو بانہ چاچہ قرآن تو تہ تو تہ
عَصِيٍّ ٩١ فَوَرِّكْ لِنَسْلَتِهِمْ أَجْمَعِينَ ٩٢ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٩٣
تو تہ تو تہ | پس قسم دے کپیل ستا | مونہ بہ ضرورتیوس کو ددوی | تو تہ | دہغہ عملونو پہ ہقلہ چہ دوی بہ کول
کیرے دو ، تو ستا پہ رب مہ دقسم وی چہ مونہ بہ دتو تہ تو تہ تو تہ کو دہغہ کارونو پہ ہقلہ چہ دوی کول
فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ٩٤
پس صافا آوروہ | ہغہ خہ چہ | تاتہ حکم درکری شی | اولرے دسیرہ | لہ مشرکانو نہ
تو تاتہ چہ دکوم کار حکم شوے دے ہغہ صافا آوروہ او د مشرکانو پروا مہ کیرہ ۔
إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ٩٥ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
بیشک مونہ کافی پوتا دیارہ | دتو کوونکو (خلاف) | کو مخلق چہ | جوہوی | اللہ سرہ | معبودان
مونہ تالہ دملنہ وکونکو کسانو پہ مقابلہ کیرے کافی پوتا دہغہ خلق چہ داللہ تعالیٰ سرہ بل معبود
آخِرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ٩٦ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ
نور | پس زہ بہ | ادوی تہ معلومہ شی | او بیشک مونہ پوہیروہ | چہ تشکیل | ستا سبہ (دہغہ)
ہم مہی نو دہر زہ ورتہ (حقیقت) معلومہ شی ۔ او مونہ تہ بنیہ معلومہ دہ چہ ددوی پہ وینا کانو
منزل ٣

يَقُولُونَ ۖ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ

دفعه ۱۰۰۰ | چه دوی وائی | پس پاکی بیانو | په تعریف سره | د خیل رب | او شه
باندی ستازی ته تشکیبوی | نوته د خیل رب په تعریف سره پاکی بیانو | او په سجده کوونک

مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

لہ سجدہ کو دکھانے | اوعبادت کو | دخیل رب | تردے چہ | راشی تاتہ | یقینی خبر (یعنی مرگ) کہے شامل اوسہ | او دخیل رب عبادت کو | تردے چہ یقین درتہ (خفہ) راشی

سُورَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِيَةٌ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ثَمَانِ وَعِشْرُونَ آيَةً عَشْرُونَ كَلِمَةً

سورۃ نحل پہ مکہ کے نازل شوئے گئے (تسورۃ) ذاللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان دیر زیارتم کوونے ۱۲۸ ایتونہ او ۱۲ رکوع لکھ دی شروع کوم ذاللہ پہ نوم سرہ چہ لوئے مہربان دیر زیارتم خاوند دے

أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۖ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى

رے | حکم دے اللہ | یسارے تندی مہ گوارے دھنے پوارے | ہقے پاک دے | او اوجت دے
 اللہ تعالیٰ حکم رے نو تاسو دے دے پوارے تلوار مہ کوئی ، ہقے پاک دے او دھنے خیزو نو تہ دے

يُشْرِكُونَ ① يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ

ہفتہ نمبر | چہ دوی شریک جوہوی | ہفتہ نازلوی | فریبتے | پہ دوی سرہ
 مت دے چہ دوی لے و سرہ شریکوی ، ہفتہ فریبتے دوی سرہ | پہ خیل حک

نُأْمِرُهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا

خپل حکم سره | په چا چه وغواړي | له خپلو بندګانو نه | چه اوبړدئ
زلوی | په خپلو بندګانو کښه چه په چا باند وغواړي | چه تاسو اوسئ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٧﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ

زنده | نشسته بل معبود | سوا زمانه | پس هم له مانه و ویریدی | پیداکرله هفت | آسمانونه
زمانه سوا | بل خدای معبود نشسته پس هم له مانه و ویریدی | هفت آسمانونه | او زنده

لَا رِيسَ سِوَا بَنِ حَوْرٍ مَعْبُودٍ نَسَبُهُ يَنْسِبُ إِلَيْهِمُ الْكَافِرُونَ ۖ وَيَذَرُونَ ۚ
لَا رِيسَ سِوَا بَنِ حَوْرٍ مَعْبُودٍ نَسَبُهُ يَنْسِبُ إِلَيْهِمُ الْكَافِرُونَ ۖ وَيَذَرُونَ ۚ

مکہ | یہ حکمت سوا | لوئے دے | لہ ہفتہ تہ نہ | چہ دوی شریک جوہا | پیدا کروہ

حکمت سرہ پیدا کری دی ، ہفہ چیرا وچت دے کدوی کد شریکانو نہ ۔ ہفہ انسان

مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيٌّ مُّحْدِنٌ ﴿٦﴾

ن | له منى نه | پس ناکهانه | هغه شو | جگر مار | بنکاره

خاشکی نہ پیدا کرو ، بیاہفہ پہ ہنکارہ (دَ خدائے پہ بارہ تھے) پہ جگرہ شو

وَمِنْهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمِنْهَا
 دُورٌ | عَفْءٌ سَدٌّ أَوْ دَا | تَأْسُودٌ يَأْكُلُ | يَهْ هُفْ كَيْهْ | كَرْمٌ جَامٌ | أَوْ فَائِدٌ عَدِي | أَوْ خُلَّةٌ هَفْ نَهْ

خاوری پیدا کر ل چہ پہ ہفتے کہنے تاسولہ گرمہ جامہ ہم دہ او (نورے) فائدے ہم دی او دہ ہفتہ نہ

منزل ۳

تَأْكُلُونَهُ ۝ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تَرِيحُونَ وَحِينَ تَأْسُودُ خُورِي | اوتاسود پاره | پہ دے کئے | پناست دے | کوم وخت چہ | ماہنامے واپس راولی | اوہر کچہ
 تاسود قسم قسم خوراکونہ کوئی اوتاسود پاره پہ دے کئے پناست اوشان دے چہ ماہنامے رکتہ واپس راولی
 تَسْرَحُونَ ۝ وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِلْغِيهِ
 ذِصْبَاءُ بُوخِي | اوہغوی دچتوی | بارونہ ستاسو | ہفہ بنار طرفتہ | چہ نہ وی تاسو | رسید وکی ہفتہ
 اوکھ چہ سحرے غریلو تہ پرید دی | اوہغوی ستاسو درانہ درانہ بوجونہ دے لے لے بنارونہ اودی چہ تاسو
 إِلَّا يَشْقَى الْأَنْفُسُ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّوْفٌ رَّحِيمٌ ۝ وَالْخَيْلُ
 مگر پہ مشقت | د حانوف | بیشک | ستاسورب | دیر مہربان | رحم کوونکے دے | او پیلہ کول اسونہ
 بغیر دیر مشقت نہ رسید لے نہ شوئی | بیشک ستاسورب مہربان رحم کوونکے دے | اوہفہ اسونہ او
 وَالْبِغَالُ وَالْحَمِيرُ لَيَرْكَبُوهَا وَزِينَةٌ وَيَخْتَلُونَ
 او قچرے | او خرونہ | چہ تاسو سوارہ شئی پہ ہفہ ہاندا | اوہفہ پناست دی | اوہفہ پیلہ کوئی | ہفہ
 قچرے او خرونہ پیلہ اکری دی | چہ تاسو پرے سورلی کوئی اوشناست موہم دے | اوہفہ داسے خیلونہ
 لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ
 چہ تاسو نہ پوہیڑی | او اللہ تہ رسیدی | نیغہ | لامرہ | او پہ دے کئے | ہفہ لاسے | کپہ دی
 پیلہ کوئی چہ تاسو پرے نہ پوہیڑی | او نیغہ لاسے خواللہ تعالیٰ تہ ورسیدری او پہ دے کئے ہفہ لاسے کپہ ہم دی
 وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 اوکھ ہفہ غوثیہ | اولہ پہ لے بتو وک تاسو | تولوتہ | ہم ہفہ دے | چاچہ | داوورولے | لہ آسمان نہ
 اوکھ ہفہ غوثیہ نو تاسو تولوتہ بہ لے ہدایت کپہ ذو اللہ تعالیٰ داسے ذات کے چاچہ لہ آسمان نہ تاسو پاره
 مَاءٍ لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ۝
 اوبہ | تاسو پاره | لہ دے نہ | خیل دی | اولہ کنہ | زرغونہ بی | او لے | چہ پہ دے کئے | تاسو خروئی | غاروی
 اوبہ داوورولے | ہم لہ دے نہ تاسو غوثیہ او ہم لہ دے نہ او لے زرغونہ بی چہ تاسو پہ کئے خاروی خروئی
 يَتْنَبِتْ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعُ وَالزَّيْتُونَ وَالْخَيْلُ
 ہفہ زرغونوی | تاسو پاره | پہ دے (اوبہ) سرہ | فصلونہ | او یسوں | او دے قجور (اوبہ)
 او دے (اوبہ) پہ دے سبہ تاسو پاره فصلونہ | یسوں | قجورے | انگور
 وَالْأَعْنَابُ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
 او انگور | او دے ہر قسم | میوے | بیشک | پہ دے کئے | ہفہ دے
 لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
 ہفہ قوم لہ | چہ فکر کوئی | اوتابع لے کر لہ | تاسو پاره | شبہ | اوور | او نور
 پاره غتہ ہفہ پرتہ دے | اوہفہ تاسو پاره شبہ اوور | تابع کول | او نور

وسپورمئی | اوستوری (ہم) | تابع دی | دھنہ پہ حکم | بیشک | پہ دے کنے
 وسپورمئی ہم - اوستوری ہم دھنہ د حکم تابع دی - بیشک پہ دے کنے چیرے کنے

نہجے دی | هغو خلقو د پاره | چه عقل لری | اوڅه چه | هغه پیا کړل تاسو له | پر زمکه کښه | مختلف دی
رته دی | هغه چاله چه د عقل نه کار اخلي | او کوم رنگ به رنگ خیزونه چه هغه به زمکه کښه سدا کړي

ہنگو نہ دے | بیشک | یہ دے کہے | نغیہ دہ | ہغو خلقو دیارہ | چہ غور کوئی | ادھم فہمہ | کوم چہ
فہمہ | تاسو دیارہ دی | بیشک یہ دے کہے سوچ کو نو خلقو دیارہ | نغیہ دی | ادھم فہمہ | کوم چہ

بے کھرو | دریاب | چہ تاسو خوری | لدکن | غویشہ | تازہ | اوچہ تاسو راؤ باسئی | لدکن | کالے
مندرتابع کھرو چہ تاسولہ دے نہ (دکبان) تازہ غویشہ و خوری او تاسولہ دے نہ کالم راؤ باسئی

تہ تاسوئے اچوئ | اوتہ وینے | کشتی | (اوبہ) شلوی روانے وی | پہ دے کئے | اوچہ تاسو لہوئ
سوئے اچوئ | اوتہ گوسے چہ کشتی (ددریاب) اوبہ شلوی (اورولے وی) دا کھکھ چہ تاسو دانلہ

دھتھہ فضل | اوچہ تاسو | شکر کوئی | ادھتھہ دُغور دُول | پہ زمکہ کینے | عزتہ
فضل تلاش کپڑی | اوچہ دھتھہ شکر او پاسی - او پہ زمکہ کینے دُغور نو میٹونہ کینودول پہ

وَنُورُ رُغْدَى | تَاسُو | اودِیا بونہ | اولارے | چہ تاسو | لاسہ بیامومئی | ادخہ نوشہ مخینہ |
سو بواہ ختہ | وَنُورُ رُغْدَى | اودِیا بونہ رُکے و بھیل | اولارے جوہ کرے چہ تاسو لاریامومئی | ادخہ نشان نوشہ |

وہ سستی و دھم | دوی لاری مومی | پس آیا حقہ (اللہ) چہ | پیدا کوئی | پہ شاد دھقہ چاہے
 میرے فحش نے جوہرے کرے اود سنو روپہ ذریعہ خلق لاری بیامومی۔ پس آیا خوک چہ پیدا کوی دھقہ چاہے شان

بک شے چہ ہیتم نہ پیداکوی تو آیا تاسو دومرہ قدرلہ غورنہ کوئی؟ اوکے تاسو دالہ دختونو شیرہ کول غوازی

مَنْزِل ۳

وَمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

او پہرہ حقہ ہے تاسو کے بنکار کوئی | اوہ حقہ خیزونہ | چہ دوی ئے بلی | سوا ذ اللہ نہ
 اوہ حقہ ہے چہ تاسو کے بنکار کوئی۔ او کوم | چہ دوی ذ اللہ تعالیٰ نہ سوا بلی،

لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٧٠﴾ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ

هغوی نه پیداکوی | هېڅ څیز | اوهغوی څو پخپله پیداکول شي | صرکه دی | نه دی ژوندی
هېڅ هم نه شي پیداکول بلکه هغوی پخپله پیداکول شي دی، هغه قوم صرکه دی، ژوندی نه دی

وَمَا يَشْعُرُونَ ۚ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ ۚ

اودوی نہ پوھیری | چہ کلہ بہ | دوی راپور تہ کو لے شی | ستاسو معبود (خو) | معبود | یودے
اودوی نہ پوھیری | چہ کلہ بہ | دوی راپور تہ کو لے شی۔ ستاسو معبود ہم یو معبود دے

فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُسْكِرَةٌ

پس کوم خلق چه | ایمان نه راوړی | په آخرت | زه پونه ددوی | منکر دی
نه شوک چه | په آخرت باندې یقین نه لری | دهغوئ زه پونه | منکر دی |

وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٢﴾ لَاجِرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا

او دوی | غروس کوی | یقیناً | چه الله | پوهیدی | به هغه
او هغوی ځان ته غاورا وی - یقینې خبره ده | چه الله تعالی پوهیدی | به هغه څه

يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٣٣﴾

دوی نے پتوی اوپہ ہفہ ہم چہ دوی نے بنکارا کوی بیشک ہفہ مغرورہ خاتہ نہ خوشی | ضرور کوونگی

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَّاذَا أُنْزِلَ رُسُكُمُ لَا قَالُوا

اوهم کله چه ددوی نه ټپوس وشی چه ستاسورب هغه رانازل کړی دی ؟ | ستاسو پروردگار | نودوی دال

أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٣﴾ أَوْزَارَهُمْ كَامَلَةٌ تَلْمِزُ

قصہ دی | دُپخوانو خلقو | چہ دوی بہ دُچتوی | خیل پیتی (دگناہو) | پورہ پورہ | بہ ورخ
دُپخوانو خلقو (بے سندھ) قصی۔ (نتیجہ بہتے دای) چہ دُقیامت بہ ورخ بہ

الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضْلِلُونَهُمْ بَغَيْرِ عِلْمٍ ط إِلَّا سَاءَ

دَ قِیامت | اَوخَةُ | پیتی | دَهوخلقو | چه دوی ئے گمراه کوی | بغیر دَ علم نَم | واوَره | بدی

مَا يَزِرُونَ ﴿٢٨﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنَّ اللَّهَ

دعای پیتھ چہ دوی بہ تے وچتوی۔ ددوی نہ ورائنڈ خلقو ہم (دحق خلاف) تد بیرونہ وکد۔

بُنْيَانُهُمْ مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِّنْ فَوْقِهِمْ

دودی د عمارت (د غورزو) | د بنیادونو نه | پس راږیو تلو | په دوی باندې | چټ | د پاسه د دوی
په عمارت د الله تعالیٰ (عذاب) د بنیادونو نه رلغ، پس چټ د دوی د پاسه نه راږیو تلو

وَأَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۚ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَخْزِبُهُمُ

اورلغ په دوی | عذاب | د کوم ځای نه چې | د دوی خیال نه وو | بیا به د قیامت په ورځ | دوی رسوا کړی

أَوْ يَوْمَ يَدْعَاكَ أَصْفَاكُ ۚ وَبِئْسَ مَا يَدْعَاكَ أَصْفَاكُ ۚ وَبِئْسَ مَا يَدْعَاكَ أَصْفَاكُ ۚ

او په دوی د داسه طرف عذاب رلغ چې د دوی پر سره گمان هم نه وو بیا به د الله د قیامت په ورځ هم
رسوا کړی، ورته به وایي چې اوس وینایږئ چې زما هغه شریکان کوم ځای د چې تاسو به د هغوی په حق له (د مؤمنانو سره)

قَالَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ

وايي به | هغه خلک | کومو ته چې ورکړ شوی | علم | بیشکه | رسوايي | نن ورځ | اوس غټی
بېرته کولې - نو د علم خاوندان به ووايي چې نن رپورس | رسوايي | او بد بختی په هغه کافرانو

عَلَى الْكُفْرَيْنِ ۚ الَّذِينَ تَتَوَقَّعُهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ

په کافرانو ده | په هغو خلکو چې | قبض کول به روح د دوی | فرشتو | دوی ظلم کولو | په خپلو ځانونو

ده ، چې فرشتو ترس نه په داسه حال کې روحو نه قبض کړی دی چې لکيا دوی په ځان کې ظلم کولو

فَالْقُوا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ ۖ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

پس دوی به پیش کړی | صلح | چې مونږ خو به نه کوله | څه بدی | ولې نه | بیشکه الله | پوه ده
نویا به هغوی د صلح خبره راجعې کړی چې مونږ خو هیڅ بد نه کول، ولې نه ! بیشکه الله تعالیٰ نه ستاسو

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

په هغه څه | چې تاسو به کول | پس داخل شو | په دروازو کې | د دوزخ همیشه به وسېږئ | په هغه کې
د تولو عملونو خبر دے - نو اوس د دوزخ دروازو ته ورننوځئ، په دے کې به همیشه پراته یئ

فَلَيْسَ مَتَوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ۚ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا

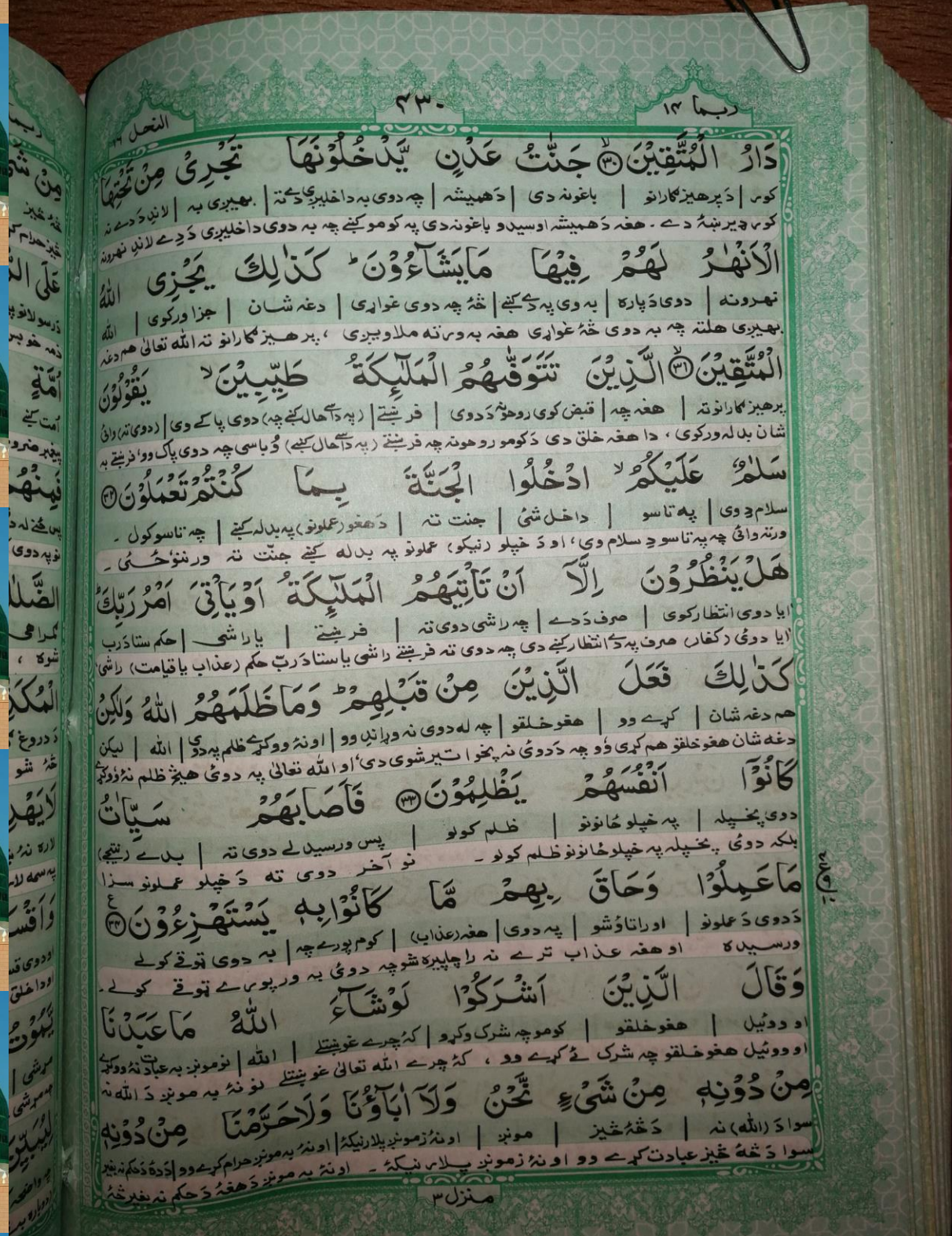
پس بد دے | ځای | د کبر ژتو | او وویل شو | هغو خلکو ته | چې پر هېڅ کاري
د مغرورۍ خلقو د پاره غورمه خرابه ټپکا ونږه ده - او څوک چې متقیان دی د هغوی څه تېوس وشو

مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا خَيْرٌ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا

چې څه | نازل کړی دی | ستاسو رب | نو دوی وایي | نیکه خبره | هغو د بهاره | کومو چې نیکي وکړه
چې ستاسو رب څه را نازل کړی دی ؟ نو جواب به ورکړی چې دیرینه (کلام)، کومو خلکو چې نیکي وکړه

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۖ وَلَكِنَّ خَيْرَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ

په دے دنیا کې | نیکه بدله ده | او ځای کوي | د آخرت | غوره دے | او دیرینه دے
هغوی د پاره به دے دنیا کې نیکه بدله ده او البته د آخرت کوي د تولو نه به تر دے او دیرینه کارو هغه

دَبَا ۱۳ ۴۳۰ النحل

دَارُ الْمُتَّقِينَ ۳۰ جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
کوس | دپرھیز کارانو | باغونہ دی | دھیشہ | چہ دوی بہ داخلہ دیتے | بھیڑی بہ | لائند کدے نہ
کوس | دپرھیز دے | ہفہ دھیشہ اوسیدو باغونہ دی پہ کومو کینے چہ بہ دوی داخلہ دیتے | دے لائند نہروہ

الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ
نہروہ | دوی پارہ | یہ وی پہ کینے | خہ چہ دوی غواری | دغہ شان | جہا ورکوی | اللہ
بھیڑی هلنے چہ بہ دوی خہ غواری ہفہ بہ ورنہ مللاویری ، پرھیز کارانو تہ اللہ تعالیٰ ہم دغہ

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ ۳۱ يَقُولُونَ
پرھیز کارانو تہ | ہفہ چہ | قبض کوی روہو کدوی | فرشتے | رہہ دھال کینے چہ | دوی پاکے وی | دوی تہ وانی

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۳۲ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۳۳
شان بدلہ ورکوی ، دا ہفہ خلق دی د کومو روہونہ چہ فرشتے | رہہ دھال کینے | دوی پاکے وی | دوی تہ وانی
سلام وی | پہ تاسو | داخل شئی | جنت تہ | دھغو | عملونو | پہ بدلہ کینے | چہ تاسو کول -

وَنَزَعْنَا مِنْهُمُ ابْنَةَ آدَمَ الَّتِي كَفَرَتْ إِنَّهَا كَانَتْ تَكْفُرُ
ورنہ وانی چہ پہ تاسو سلام وی ، او د خیلو (نیکو) عملونو پہ بدلہ کینے جنت تہ ورشو خئی -

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ
ایا دوی انتظار کوی | صرف دے | چہ راشی دوی تہ | فرشتے | یاراشی | حکم ستاد رب

كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ كَانُوا فِيهَا
ایا دوی دگفار صرف پہ انتظار کینے دی چہ دوی تہ فرشتے راشی یا ستاد رب حکم (عذاب یا قیامت) راشی

كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ كَانُوا فِيهَا
ہم دغہ شان | کہے وو | ہغو خلقو | چہ لہ دوی نہ ورنہ وو | اونہ وو کہے ظلم پہ دی | اللہ | لیکن

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۳۴ فَاصْبِرْ صَبْرًا
دغہ شان ہغو خلقو ہم کوی وو چہ کدوی نہ پھو | تیرشوی دی | او اللہ تعالیٰ پہ دوی ہیڑ ظلم نہ وو کہو

دَوِيْلٌ ۳۵ هُوَ خَلْقٌ مِمَّنْ كَفَرَ هُوَ كُفِرَ بِهِ يَكْفُرُونَ
دوی پخیلہ | پہ خیلو خانو | ظلم کولو | پس ورسیدلے دوی تہ | بدے رشتہ

بَلْ كُفِرَ بِهِ يَكْفُرُونَ ۳۶ فَاصْبِرْ صَبْرًا
بلکہ دوی پخیلہ پہ خیلو خانو ظلم کولو - نو آخر دوی تہ د خیلو عملونو سزا

وَأَقْبَسَ ۳۷ وَكَانَ صَبْرًا ۳۸ وَكَانَ صَبْرًا ۳۹
د دوی دعملونو | اوراتا شو | پہ دوی | ہفہ (عذاب) | کوم پورے چہ | بہ دوی توتے کولے

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا
ورسیدک | او ہفہ عذاب ترے نہ را چلیرہ شو چہ دوی بہ وریوسے توتے کولے -

مِنْ دُونِهِ ۴۰ وَكَانَ صَبْرًا ۴۱ وَكَانَ صَبْرًا ۴۲
او دوییل | ہغو خلقو | کومو چہ شرک وکرو | کہ چرے غوشتے | اللہ | ماعبدنا

مِنْ دُونِهِ ۴۳ وَكَانَ صَبْرًا ۴۴ وَكَانَ صَبْرًا ۴۵
او ووییل ہغو خلقو چہ شرک نے کہے وو ، کہ چرے اللہ تعالیٰ غوشتے | نو نہ یہ مونہ د اللہ نہ

سَوَاءٌ لَّهِ ۴۶ وَكَانَ صَبْرًا ۴۷ وَكَانَ صَبْرًا ۴۸
سوا د (اللہ) نہ | دغہ غیز | مونہ | اونہ | زموئہ پلارنیکہ | اونہ یہ مونہ ہرام کرے وو | ددہ دھم نہ پیر

سَوَاءٌ لَّهِ ۴۹ وَكَانَ صَبْرًا ۵۰ وَكَانَ صَبْرًا ۵۱
سوا دغہ غیز عبادت کرے وو | اونہ زموئہ سیلاسیک - | اونہ یہ مونہ دھغہ د حکم نہ پیر

ہم دغہ شان | کری وو | ہتھ خلقوچہ | لہ دوی نہ ورا ندو | پس آیا
ہم دغے بھانے ہتھ خلقو ہم کرے وے چہ ددوی نہ پخوان تیرشوی دی ، نو د پیغمبر پیہ

دُرسلا نو پەژمە (شەنۆرم) شتە | سوا | دَ تَبیلیغ | بِنکارە نە | اویشکە موزیلیر لێ | پە ھریو
نە خوێس دو مەزە قدرە کاردە چە صفا صفا (وینا) درتە وُرسی | او موزب پە ھەر قوم کێ بو نە یو

مَت کئے | یو پیغمبر | چہ عبادت کوئی | دَاللہ | اوْخَان سَاتئِ | لہ بتانَوَنہ
پیغمبر ضرور لیئِ لے دے (چہ ورشہ او وایہ چہ اے خلقو) | دَاللہ تعالیٰ عباد کوئی اود بتانَوَد (عبادت) نہ خَان سَاتئِ

س نے نہ دیکھا | ہفت شوک و | پہ وڑھتا کرے | اللہ | اوئے نہ دوی | ہفت شوک و | پہ ثابتہ شوک و | پہ ہفت | باند
پہ دوی کے | دے دی | پہ اللہ تعالیٰ ورتہ ہدایت و کرو اوئے | دے دی | پہ کومو | پہ مگر | ثابتہ

پس وگر خئی | په زمکه کېږي | پس وگورئ | په | څنگه | شو | انجام |
نوتاسولېد په ملک کېږ خئی او وگورئ | په | دروغزن | گنړونکو | خلقو | انجام

دروغ گہونکو | کہ چرے | تہ خواہش و کرے | پہ سمہ لاس دروست و دوئی | نوبیشک | اللہ
نہ شو ؟ کہ ستا دا تمنا وی چہ دوئی بہ پہ سمہ لاس روان شتی نوابہ تعالیٰ ہفت شک

ده نه بښای | هغه چانه کوم چه | هغه گمراه کړی | او نشته دک دوی | خوک مدد کار
سمه لاسه نه یوځی چه یو محل ته (د عناد په وجه) گمراه کړه وی او نه د داسه خلقو خوک مدد کار شته

دوی قسموت خوری | په الله | سخت | قسمونه | چه نه به راپاسوی | الله | خوک چه دا خلق د الله تعالی سخت قسمونه خورسې | چه الله تعالی به هغه دوباره نه راژوندی کوی شو

مرشی۔ ولے نہ! | وعدہ دے | دھتھ پھ دھم | رشتی | لیکن | اکثر خلق | نہ پوہیری
مرشی۔ ولے نہ! | وعدہ خود اللہ تعالیٰ پہ دھم لائے دے | لیکن اکثر خلق | نہ پوہیری

واضعہ کری | پہ دوی | ہفہ خبرہ | چہ دوی اختلاف کولو پہ ہفہ کہنے | اوچہ پوہہ شی | ہفہ خلق
 وبارہ بہئے حکمزدن کوی | چہ پہ دوی | دہ ہفہ خیز حقیقت واضعہ کری پہ کوم کہنے چہ دوی اختلاف کولو اوچہ | داکاران

۴۳۴

رَبِّمَا ۱۳

كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ۝ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ

چه کافران دی | چه بیشک دوی | کافران وو - | بیشک | ز مونزدینا | یو خیزنه | یو خیزنه

یَقْبِینَ رَاشِیَ ۖ وَ هُم دَوِیْ دَرُوغَتَن دُو - مونزد چه د یو خیز د پیداکولو اراده

إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ وَالَّذِينَ

هر که چه مونزد که اراده و کرد | نومونزدایو | هفت ته | شه | نوه هفت شی | او کو موقر چه

و كَرُو ، نوبس دومره ورته وایو چه "اوشه" نوه هفت اوشی - او چاچه د

هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَبُوءَنَّهُمْ

هجرت و کرد | الله د پاره | پس له دے نه | چه په دوی ظلم و شو | خامه په مونزد دوی لمانه و کرد

اللَّهُ تَعَالَى د پاره هجرت کر دے ، پس له دے نه چه ظلمونه پر دے شوی وو ، نومونزد به ور له په دنیا

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَا جَزَءَ الْآخِرَةِ الْكَبِيرُ كَوَّانُوا

په دنیا کینه | بنه | او اجر | د آخرت | دیر لوت دے | کاش | هغه خلق

کینه هم دیره بنه تپکا و نره و کرد ، او د آخرت اجر خو دیر لوت دے - کاش | هغه هجرت ته

يَعْلَمُونَ ۝ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝

پوهید دے | کومو خلق چه | صبر و کرد | او په خپل رب باند | ئے توکل و کرد

پلټه کیدونکی | پوهید دے - دا هغه خلق دی کومو چه د صبر نه کار واخستو او په خپل رب باند ئے توکل و کرد

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحًى إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا

اونه دی لیدنی مونزد پیغمبر | له تانه وړاند | مکر سری | وحی په رالیدل مونزد | هغوی طرف ته | پس تپوس و کرد

او (له پیغمبره) مونزد له تانه وړاند هم (بل څوک نه بلکه) سری پیغمبران لیدنی دی چه وحی به مو ورنه لیدل نو د

أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۖ وَأَنْزَلْنَا

د علما نونه | که چیر دے تاسو | نه پوهیدنی | په دلیلونو | او کتابونو سره | اونازل کرد مونزد

علما نونه تپوس و کردی که تاسو پخپله نه پوهیدنی (هغوی مو د) ښکاره دلیلونو او کتابونو سره (لیدنی وو) او مونزد

إِلَيْكَ الذِّكْرِ لَتَبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ

ستطرف ته | د (دا) قرآن | چه ته بیان کر دے | خلق ته | هغه څه چه نازل کر دے شو | د دوی طرف ته | او چه دوی

ستطرف ته کتاب نازل کر دے دے چه خلق د پاره (هغه کلام) واضحه کر دے کوم چه د دوی طرف ته نازل کر دے شو د او چه

يَتَفَكَّرُونَ ۝ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ

غور او فکر و کردی | آيا بے ویر دے شول | هغه کومو چه | تدبیرونه و کرل | ید | چه نښاسی

دوی د فکر نه کارواخلی - آيا هغه خلق کوم چه بد بک تدبیرونه اختیار دوی بے ویر دے شوی دی چه الله تعالی

اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ

الله | دوی | په زمکه کینه | یا راشی په دوی | عذاب | کوم ځای ته چه

دوی په زمکه کینه نښاسی ، یا په دوی باند عذاب راشی | چه د دوی په دم

منزل ۳

لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذْهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَاهُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾

دوی نہ خبر ہم نہ وی | یا ہفتہ ونیسی دوی | پہ تنگ را تنگ کہے ددوی | پس نہ دی دوی عاجزہ کوونکی
او گمان کہے ہم نہ وی۔ یا دوی پہ تنگ را تنگ کہے (ناگمانہ) را ونیسی، دوی پہ ہیٹ شان ہم (اللہ) عاجزہ کوئے

أَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ ۖ فَإِنَّ رَبَّكُمُ لَرَّءَوْفٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٧﴾

یا ہفتہ ونیسی دوی | دوی پہ حالت کہے | پس بیشک ستا سوب | دیر مہربان | رحم کوونکے دے۔
نہ شی، یا پہ دے اسے حالت کہے دوی ونیسی چہ دوی ویریدی وی، بیشک ستا سوب دیر مہربان (اد) رحم کوونکے دے۔

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَقَّهُوْا

آیا نہ دی | کتنی دوی | طرف دہفتہ نہ | چہ پیدا کری دی | اللہ | لہ غیزونہ | چہ کمری
آیا دوی چہ دے غیزونہ نہ دی لید کی کو م چہ اللہ تقالی پیدا کری دی | چہ دہفتہ سوری

ظَلَلَهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ

سوری دہفتہ | لہ بئی طرف نہ | اولہ کس طرف نہ | سجدہ کوونکے | اودوی
بنی او کس طرف نہ کمری، اللہ تقالی تہ سجدہ کوی او دوی

دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

عاجزی کوونکی دی | او اللہ نہ | سجدہ کوی | خہ چہ پہ آسمانوں کہے دی | او خہ چہ پہ زمکہ کہے دی
فرمان بردارہ دی - او دے قول، د اللہ تقالی تابع دی خومرہ کرخید وکی خیزونہ چہ پہ آسمانوں کہے دی او

مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبَرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ

لہ جاندارونہ | او فرشتہ (ہم) | اودوی | غروب نہ کوی - دوی ویریدی | دخیل رب نہ
خومرہ چہ پہ زمکہ کہے دی او فرشتہ (ہم) اودوی خیل خان لوئے نہ گہری، دخیل ہفتہ رب نہ ویریدی

مَنْ فَوْقَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللَّهُ

چہ ددوی دپاسہ دے | اودوی کوی | ہفتہ خہ چہ | دوی تہ لے حکم کوئے شی | او وویل | اللہ
چہ ددوی دپاسہ (غالب) دے او ہم ہفتہ کار کوی د کو م چہ دوی تہ حکم کوئے شی - او اللہ تقالی خرمادی

لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ ۚ

مہ نیسی | معبودان | دودہ | بیشک | ہفتہ خو | معبودے | یو
چہ تاسودہ معبودان مہ نیسی، (یاد ساتی) چہ بیشک معبود صرف یو دے۔

فَأَيُّهَا قَارِهُبُونَ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

پس ہم لہ مانہ | ویریدی | او ہم دہفتہ دے | خہ چہ | پہ آسمانوں کہے | او زمکہ کہے دی
پس ہم لہ مانہ ویرہ کوی - او خہ چہ پہ آسمانوں کہے دی او خہ چہ پہ زمکہ کہے دی قول ہم دہفتہ دی

وَلَهُ الدِّينُ وَاصْبَاءُ أَفْعَيْرِ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا

او ہم دہفتہ | بندگی | واجب دہ | پس آیا غیر | د اللہ نہ | تاسو ویریدی | او ہفتہ خہ چہ
او ہم دہفتہ عبادت لانہم دے، آیا تاسو د اللہ تقالی نہ سوا د نور نہ ویریدی او تاسو سہ

يَكُم مِّن نَّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَلْيَكِلْهُ

تاسو سره دى | له نعمت نه | پس الله د طرف نه دى | بيا هر کله چه | تاسو ته رسيدى | تکليف | نو هغه ته
چه خه نعمت دے نو هغه د الله تعالى د طرف نه دى | بيا هر کله چه تاسو ته خه تکليف رسيدى نو تاسو هم هغه

تَجِدُونَهُ ۵۴ ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ

فرياد کوى | بيا هر کله چه | لرے کرى | تکليف | له تاسو نه | نو هم هغه وقت | يوه ډله
ته فرياد کوى | بيا هر کله چه | له تاسو تکليف لرے کرى نو له تاسو نه خه خلق فوراً د خپل رب

مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۵۵ لِيَكْفُرُوا بِمَا

له تاسو نه | خپل رب سره | شريک مقرر وي | چه دوى ناشکرى وکړي | دهغه خه | چه ورکړى دى مريدونکى
سره شريک مقرر وي - د پاره د دے چه خه مريد دوى له ورکړى د دهغه ناشکرى وکړي

فَتَمْتَعُوا بِحَسَبِ قِسْمٍ مَّا لَكُمْ بِهِ ۵۶ وَيَجْعَلُونَ لِمَا

پس تاسو فائدې واخلي | پس چيرزى | به تاسو ته معلومه شي | او مقرر وي دوى | د پاره دهغه چه | دوى پرته پوهيدى
نور غوږي | مزه وکړي | تر به تاسو ته حال معلوم شي - او دوى هغه چا له چه دوى ته پخپله نه پېژني | زمونږ

نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۵۷ تَاللَّهِ لَتَسْأَلُنَّ

برخه | له هغه خه نه | چه مونږ ورکړل دوى | به الله قسم | خامخا به پېښ کيږي | له تاسو | دهغه خه | چه تاسو له ځان نه ترې
به ورکړى زما کيږي برخه مقرر وي | قسم به الله چه تاسو نه به خامخا د داسه بهتانو نه به حقله پوښتنه کيږي

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَيْتَ سُبْحَانَهُ ۵۸ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ۵۹

او دوى مقرر وي | الله د پاره | لونه | پاک دے هغه | او ځان د پاره | خه چه دوى غواړي | يعنې ځان
او دوى الله تعالى له لونه مقرر کړى دى | (حالانکه) هغه پاک دى او ځان له هغه خه غواړي کوم چه د دوى خوښ

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا

او هر کله چه زيرى ورکړى شي | بوله به دوى کيږي | د جينى | نوشى | مخ د دى | توښ
دوى (يعنې ځان) حال دا چه هر کله به دوى کيږي چاته د لور زيرى واوړولى شي نو دهغه مخ تک تور شي

وَهُوَ كَظِيمٌ ۵۹ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ

او دے له غم نه ډک وي | پټيږي | له خلق نه | به وجه د شرم | دهغه خه | چه د دى زيرى ورکړي
او هغه غزن شي | د کوم خيږ چه د دى ته زيرى ورکړى شو د دے د شرم په وجه هغه د قوم نه پټ مخ گرځي

أَيُّسْكُهُ عَلَىٰ هُونٍ ۶۰ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ ۶۱ أَلَا سَاءَ

چه وساق دا | په ذلت سره | يا ښخه کړى دا | به خاوره کيږي | ياد ساته بد دے
(اوسوچ کوى) چه ذلت د زغنى او (لور ژوندى) بريدى يائى به خاورو کيږي ښخه کړى | ياد ساته چه د دى

مَا يَحْكُمُونَ ۶۲ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ

هغه خه | چه دوى ته فيصله کوى | کوم خلق چه | ايمان نه لري | په آخرت | د دوى مثال
دا فيصله ډيره خرابه ده | کوم خلق چه په آخرت ايمان نه راوړى | دهغوى مثال ډير

پدے | او الله دپاره ده | مثال | د ټولنه اوچت | او هغه چیر غالب | خاوند د حکمت دے .
 قرب دے | او الله تعالی شان چیر اوچت دے | او هغه زبردست د حکمت خاوند دے .

لیکن | ہفتہ مہلت ورکوی دوی | | تروخت | | مقررہ پورے | | بیچارہ کلہ راشی | | مقررہ وخت دوی
لیکن ہفتہ دوی تہ یوم مقررہ وخت پورے مہلت ورکوی ، | | بیچارہ کلہ راشی | | مقررہ وخت دوی

اور دوستو بہ پاک نہ شی دو | یوساعت | اونہ بہ ورائد لاهی شی | اودوی مقر وی | اللہ دپارک
اونہ بہ یوساعت وروستو کیدے شی | اونہ بہ ورائد کیدے شی، او (نن) دوئی اللہ له هغه خہ

چہ دروغ خبرہ | رہے ددوی | او بیٹوئی | نہ خوشبوی
چہ وائی ، | ادودوی ژبے دروغ | خپیلہ خپل خان نہ نے نہ خوشبوی

دوئی پہ برخہ کہے تش بینہ والے کے، دوئی لہ خوبس بوخیز دے چہ ہفہ د دوزخ اور دے او بیشکہ دوئی

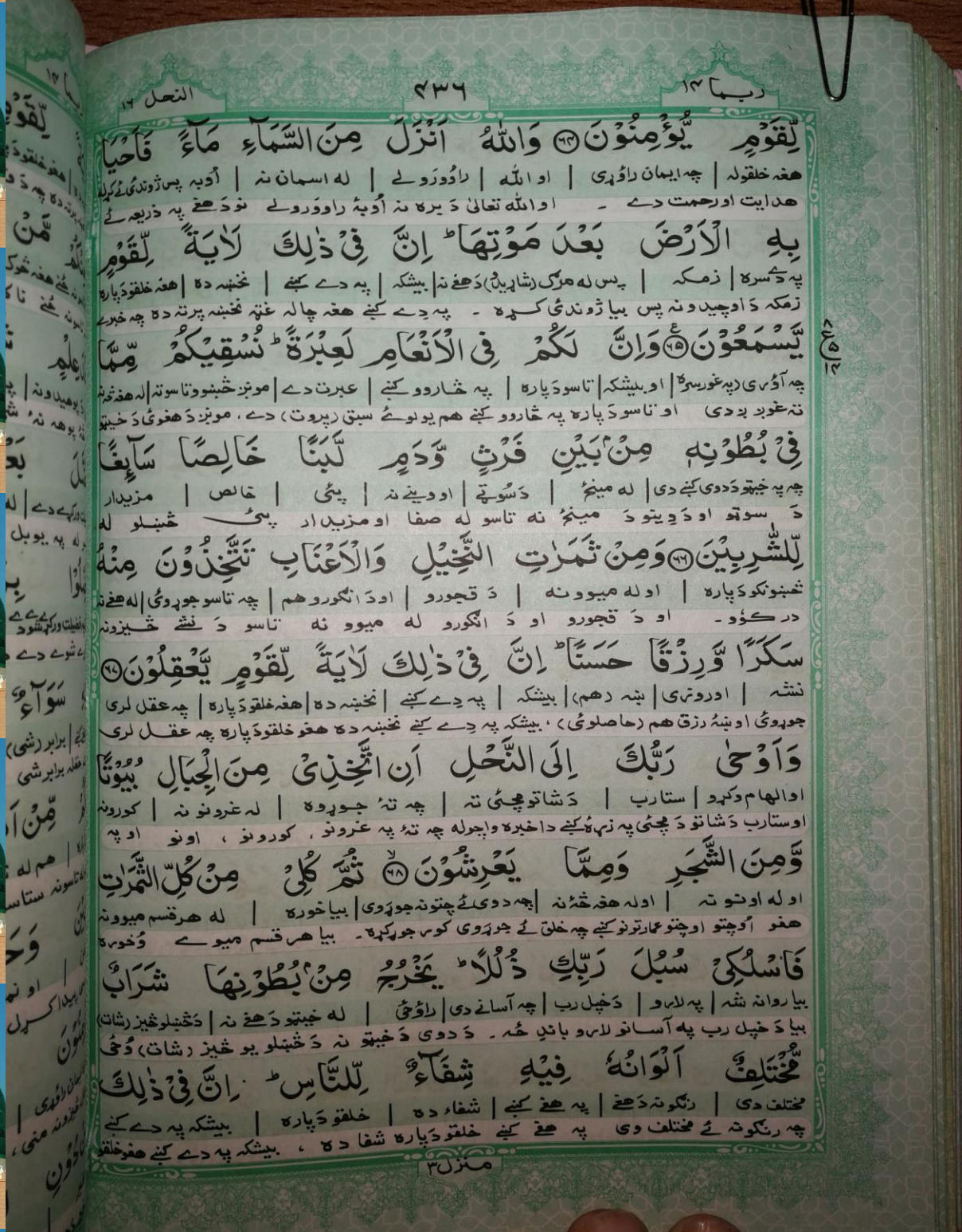
﴿۶۶﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ الْمُبِينِ

لَهُمْ الشَّطْرُ أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ وَاللَّهُمَّ الْبُحْرُ

هَمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابِ

لِتَّبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً

منزل ۳

رَبِّهَا ۱۶
۲۳۶
النحل ۱۶
لَقَوْمٍ يُّؤْمِنُونَ ۝۳۳ وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا

ہفتہ خلقوہ | چہ ایمان راوی | او اللہ | راوڑوے | لہ آسمان نہ | اویہ پس ژوندی کے کرک
ہدایت اور رحمت دے - او اللہ تعالیٰ دیرہ نہ اویہ راوڑوے نوڈھے پہ ذریعے

بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ

پہ کسرا | زمکہ | پس لہ موک (شاہین) دھنے | بیشک | پہ دے کہے | نخبہ دہ | ہفتہ خلقوہ پارہ
زمکہ داوچیدونہ پس بیا ژوندی کسرا - پہ دے کہے ہفتہ چالہ غتہ نخبہ پیرتہ دہ چہ خیرے

يَسْمَعُونَ ۝۳۴ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا

چہ آوری دیہ غورسہ | اوبیشک | تاسو پارہ | پہ خارو کہے | عبرت دے | موڑ خبشو تاسو نہ | ہفتہ
تہ غوربہ دی | او تاسو پارہ پہ خارو کہے ہم یو لوئے سبتی (پرہیز) دے ، موڑ دھوئی د خبشو

فِي بُطُونِهِ ۚ مِنْ بَيْنِ قَرْنٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا

چہ پہ خبشو ددی کہے دی | لہ مینہ | دسوتہ | اویہ نہ | پیٹی | خالص | مزیدار
د سوتہ او دینوڈ مینہ نہ تاسو لہ صفا او مزیدار پیٹی خبشو لہ

لِّلشَّرِبِ ۚ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ

خبشو نوڈ پارہ | اولہ میوونہ | د قجورو | اوڈ انگورو ہم | چہ تاسو جوہوئی | لہ ہفتہ
درکرو - او د قجورو او د انگورو لہ میوونہ تاسو د نشے خبشوونہ

سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝۳۵

نشہ | ادرورتی | بشہ دہم | بیشک | پہ دے کہے | نخبہ دہ | ہفتہ خلقوہ پارہ | چہ عقل لری
جوہوئی اویہ رزق ہم (حاصلوی) ، بیشک پہ دے کہے نخبہ دہ ہفتہ خلقوہ پارہ چہ عقل لری

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا

او الہام وکرو | ستارب | دشاتو چئی تہ | چہ تہ جوہوہ | لہ غرونہ نہ | کورونہ
اوستارب دشاتو د چئی پہ نہ کہے داخیرہ وچولہ چہ تہ پہ غرونہ ، کورونہ ، اونو او پہ

وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ۝۳۶ ثُمَّ كُلِّي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ

اولہ اونو تہ | اولہ ہفتہ نہ | چہ ددی کے چتو نہ جوہوہ | بیا خورہ | لہ ہر قسم میوونہ
ہفتہ اوچتو اوچتو عمارتو کہے چہ خلق کے جوہوہ کور جوہوہ - بیا ہر قسم میوونہ وخورہ

فَاسْأَلِي سُبُلَ رَبِّكَ ذُلًّا ۖ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ

بیا روانہ نشہ | پہ لارو | دخیل رب | چہ آسانے دی | راوی | لہ خبشو دھنے نہ | دخیلو خبزو (شات)
بیا دخیل رب پہ آسانو لارو باندی نہ - ددی دخیتو نہ دخیلو یو خبزو (شات) دخی

مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ ۚ لِلنَّاسِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ

مختلف دی | رنگونہ دھنے | پہ ہفتہ کہے | شفاء دہ | خلقوہ پارہ | بیشک پہ دے کہے
چہ رنگونہ کے مختلف وی پہ ہفتہ کہے خلقوہ پارہ شفاء دہ ، بیشک پہ دے کہے ہفتہ خلقوہ

۲۳۷
 النحل ۱۶
 لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَكَّلُكُمْ
 غنہ دہ | ہوا خلقوڈ پارہ | چہ فکر کوی | او اللہ | پیدا کرئی تاسو | بیا | بہ مرہ کرئی تاسو
 لہ غنہ پرتہ دہ | چہ فکر نہ کارا خلہ - | او اللہ تاسو پیدا کرئی بیا بہ ہم ہفتہ تاسو لہ مرک درکوی
 وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيدُ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيَّ لَا يَعْلَمَ
 اولہ تاسو نہ | چہ ہفتہ شوک د | چہ ورکر خولے شی | چہ | چہ | نہ پوہ پیری
 اولہ تاسو نہ | چہ ناکارہ عمر (سخت بودا والی) تہ رسولے شی | چہ دپوہ نہ پس بیا (سردوبا)
 بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللَّهُ
 پس د پوہیداونہ | چہ غہ غیز | بیشک | اللہ | پوہہ | د قدر تو نو خاوند دے | او اللہ
 پہ غہ پوہہ نہ شی ، بیشک اللہ تعالیٰ پہ ہر غہ پوہہ (او) د قدر تو نو خاوند دے | او اللہ
 فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ
 فضیلت ورکے دے | لہ تاسو نہ حنوتہ | پہ حنو باند | پہ روزی کئے | پس نہ دی ہفتہ خلق
 تاسو لہ پہ یوبل باند | پہ روزی کئے فضیلت درکے دے ، نو چالہ چہ دافضیلت
 فَضَّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ
 کو تو چہ فضیلت ورکے شوڈ | واپس کوونکی | د چلے روزی | ہفتہ چانہ | چہ مریات دی ددوی | چہ دوی
 ورکے شوڈ دے ہقوی داسے نہ کوی چہ د چلے برے مال خیلو مریاتو لہ ورکری ، چہ تول پہ
 فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ
 پہ ہفتہ کئے | برابر (شی) | پس آیا د نعت | د اللہ | دوی انکار کوی | او اللہ | پیدا کر لے
 دے خفلہ برابر شی ، نو آیا دوی د اللہ تعالیٰ د نعت نہ انکار کوی ؟ | او اللہ تعالیٰ تاسو د پارہ
 لَكُمْ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ أَرْوَاجِكُمْ
 تاسو پارہ | ہم لہ تاسو نہ | شی | او پیدا کر لے | تاسو پارہ | لہ بنحو ستاسو نہ
 ہم لہ تاسو نہ ستاسو جو پے پیدا کر لے ، او ستاسو لہ بنحو نہ (ستاسو) حامن او
 بَيْنَ وَحَفْدَةٍ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الصَّيْبِ أَفَبِالْبَاطِلِ
 حامن | او نمسی | او ہفتہ روزی درکے تاسو نہ | لہ پاکیزہ غیزونونہ | نو کیا پہ باطل باند
 نمسی پیدا کر لے ، او تاسو لہ د پاکیزہ غیزونونہ روزی درکے ، نو آیا دوی
 يُؤْمِنُونَ وَيَنْعَمَتِ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾ وَيَعْبُدُونَ
 دوی ایمان راہی | او د نعت | د اللہ | دوی انکار کوی | او دوی عبادت کوی
 باطل غیزونہ متی ، او د اللہ تعالیٰ د نعتونہ انکار کوی ، او دوی د اللہ تعالیٰ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمَوَاتِ
 بغیر | د اللہ نہ | د ہفتہ | چہ مالک نہ وی | دوی پارہ | د رزق | لہ آسمانونہ
 نہ بغیر د ہفتہ غیزونو عبادت کوی ، چہ د آسمانونہ اوزمک نہ دوی نہ د روزی ورکولو ہفتہ ہم

وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿۴۳﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ

اولہ زمکہ نہ | دھیتھم | اونہ دوی داکو لے شی | پس مہ | بیانوی | اللہ دپارہ
اختیار نہ لری اونہ دھتھ معبودانو دوس خبرہ دکا ، نو تاسو اللہ تعالیٰ تہ مثالونہ مہ

الْأَمْثَالُ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۴۴﴾ ضَرْبُ

مثالونہ | بیشک | اللہ | پوہیری | اوتاسو | نہ پوہیری | بیان کرد
اودوی ، بیشک اللہ تعالیٰ (پہ ہر خبرہ) پوہیری اوتاسو نہ پوہیری - اللہ تعالیٰ یو مثال

اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ

اللہ | یو مثال | چہ یو غلام دے | چہ بل پہ اختیار کئے دے | ہفتہ قدرت نہ لری | پہ ہیتھ خیز
بیانوی چہ یو غلام دے چہ دبل پہ اختیار کئے دے (او) پہ ہیتھ خیز قدرت نہ لری

وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ

(اور بل) ہفتہ شوک | کوم لہ چہ مونہ روزی وکرے | لہ خیل طرف نہ | روزی | بنہ | پس ہفتہ | خرشہ کوی
اویو ہفتہ شوک دے کوم لہ چہ مونہ دخیل طرف نہ بنہ رزق وکرے دے | پس ہفتہ لہ دے نہ پہ

مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوْنَ الْحَمْدُ لِلَّهِ

لہ ہفتہ نہ | پہ پتہ | او پہ بنکارہ | آیا دوی برابر دی ؟ | اقل تعریفونہ اللہ دپارہ
پتہ او پہ بنکارہ خرشہ کوی ، آیا دا دواہہ برابر دی ؟ (ہیتھ نہ) قول تعریفونہ اللہ دپارہ

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۴۵﴾ وَضَرْبُ اللَّهِ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ

بلکہ | اکثر لہ دوی نہ | نہ پوہیری | اویان کرد | اللہ | (دبل) مثال | ددو سرد
لیکن پہ دوی کئے اکثر نہ پوہیری - اواللہ تعالیٰ ددو سرد یو بل مثال بیانوی

أَحَدُهُمَا أَبُكْمٌ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ

یو پہ دے دواہہ کئے | کو نکا دے | قدرت نہ لری | پہ ہیتھ خیز | او ہفتہ | پتہ دے
چہ پہ دوی کئے یو کو نکا دے چہ پہ ہیتھ کار قادر نہ دے او دخیل مالک دپارہ پتہ

عَلَى مَوْلَاهُ ۖ آيِنَمَا يُوجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي

پہ خیل مالک باند | کوم علتہ نہ | چہ دھتھ لیبری | نہ راوی | خہ خیز | آیا | برابر دے
جو رشوے دے ، ہفتہ چہ کوم خواہم دے لیبری نو بیشک لہ دلا سہ نہ کیبری آیا برابر دے شی

هُوَ ۖ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۶﴾

ہفتہ | او ہفتہ کس | چہ حکم کوی | دانصاف | او ہفتہ | پہ لارہ دے | سہ
دا او ہفتہ شوک چہ دانصاف حکم وکرے او خیل پہ نیغہ لارہ ہستہ دے

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ

اوللہ دپارہ دی | پتہ خبرے | دآسمانونہ | اوزمکہ | اونہ دہ | معاملہ | دقیامت
او دآسمانونہ او دزمکہ دپتہ خبرو علم ہم اللہ تعالیٰ تہ دے ، او دقیامت راتل بالکل دے دکا

کہ دستر کے پیدل یا دے نہ ہم زیات نزد دے ۔ بیشک اللہ تعالیٰ

پہر خیز باندی | قادر دے | او اللہ | راوویستلی تاسو | لہ خیتونہ
یہ ہر خیز باندی قدرت لری ، او اللہ تعالیٰ تاسو ستاسو د میندو د خیتونہ

دَمِيندوستاسو | چه تاسونه پوهيدئ | په هيڅ خيز | اوجوړئ كړل | تاسودپاره | غوږونه
راوويستلئ په داسه حال كې چې په هيڅ نه پوهيدئ ، اودالله تعالى ستاسو غوږونه ، سترگه

او سترے | او زہونہ | دیارہ دیکھ تاسو | شکر ادا کری | آیہ دی کتلی دوی
و زہونہ جوہ کپل | چہ تاسو شکر ادا | کپٹی - آیا دے خلق

مارغانو ته | چه د حکم پابندی | په فضا کېږي | د آسمان | نړۍ راتلونکې دوی غوک
مارغان نړۍ لیدلې | چه د آسمان | په فضا کېږي | د حکم پابندی | دوی صرف الله تعالی

پہ دے کئے | بیکھنے دی | ہغو خلقوڈ پاره | چہ ایمان لری
بیشک کہی دی۔ بیشک پہ دے کئے دَا ایمان راؤرو نکو خلقوڈ پاره | نخبے دی ۔

والله تعالى تاسو د پاره ستاسو کورونه د سکون ذريعه وگرهول او تاسوله د خاړو د

فرمونو داسے کورونہ جوہ کول چہ ہفہ دَسفہ پہ ورخ اود قیام پہ وخت کنے (پہ دواہو

وَقَوْلُهُ تَأْسُوسُ بِيَا مَوْمِي أَوْ دَهْقُومِي دَوْرِي نَهْ أَوْ دِشْم نَهْ أَوْ دِ بِيْتُونَه سَاسُودْ كُور سَامَانُونَه أَوْ

فائل ذخیرہ جو کہل چہ تریو وختہ پور (ترے مے فائل و اعلیٰ) او ایله تعالیٰ تاسو دیارہ دھیلو پید انرو حاروہ

منزل ۳

ظِلًّا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ

سُورِي | اوھفہ جو رکول | تاسو ڍپارہ | ڏغرونو تہ | غارونہ | اوھفہ جو رکری دی | تاسو ڍپارہ
سُورِي جو رکول او تاسو لھ سٽہ پھ غرونو کبہ ڏینا ۽ اخستلو ھا یونہ جو رکول او تاسو لھ داسے جاعے جو پھ

سَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ بَاسْمُ

جاعے | ڇہ ھفہ وساقی تاسو | لھ گرمی نہ | او جاعے (رزغرے) | ڇہ وساقی تاسو | لھ جنگ نہ
کمرے ڇہ ڏکرمی نہ مو بیچ کوی ، او ڇہ داسے جاعے ڇہ (ڏیوبل سر) پھ جنگون کبہ سنا ھو ھو ھو

كَذٰلِكَ يَتِمُّ نِعْمَتُهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلَمُونَ

دغہ شان | ھفہ پورہ کوی | خیل نعت | پھ تاسو بانڊی | ڍپارہ ڏڇہ تاسو | حکم و منی
کوی ، الله تعالیٰ دغے خیل نعمتو پھ تاسو پورہ کوی ، ڍپارہ ڏڇہ ڇہ تاسو فرمان بردار و سیر

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ^(۸۷) يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ

بلیک ڇہ | دوی مخ وادی | پس بیشک | پھ تان بانڊی | رسول دی | ڀنکارہ | دوی پیڙنی | نعت
توکه (اوس ھم) دوی مخ کرحوی نوستا پھ ڏمہ ھو نور ڇہ نشسته تش ڇرگند خبر رسول دی ۔ دوی ڏالھ نعمتو

اللَّهُ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا^(۸۸) وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ^(۸۹) وَيَوْمَ نَبْعَثُ

ڏالھ | بیا ڏمہ | دوی انکار کوی لھ ھفہ نہ | او اکثر پھ دوی کبہ | ناشکر دی | او پھ کومہ ور ڇہ | مونڇر ڍپارہ
ڇو پھ پیڙنی او بیا (سره ڇو پھ) ترے نہ انکار کوی او پھ ڇہ کبہ اکثر خلق ناشکرہ دی او پھ کومہ ور ڇہ پھ مونڇر

مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

ڏھریو | اُمت نہ | یوگواہ | بیا پھ | اجازت نہ شی ورکولے | ھو خلقو تہ | ڇہ کافران دی
ڏھریو اھت نہ یوگواہ ڍپارہ ڇو ، بیا پھ کافرانو تہ (ڏڇت پیش کولو) اجازت ورکولے نہ شی ، اونہ پھ

وَلَا لَهُمْ يُسْتَعْتَبُونَ^(۹۰) وَإِذَا رَأٰ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ

ونہ پھ لھ دوی نہ | عذرونہ قبولے شی | اوھر کھ ڇہ | دوینی | ھفہ خلق | کومو ڇہ ظلم و کړو | عذاب
ڏدوی ڇہ عذر قبولے شی ۔ اوھر کھ ڇہ ھفہ خلق کومو ڇہ ظلم کمرے وو عذاب دوینی

فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ^(۹۱) وَإِذَا رَأٰ الَّذِينَ

تو کولے پھ نہ شی | لھ دوی نہ | اونہ پھ | دوی تہ | مھلت ورکولے شی | اوھر کھ ڇہ | دوینی | ھفہ خلق
بیا پھ نہ ڏدوی نہ (عذاب) کولے شی اونہ پھ دوی تہ مھلت ورکولے شی ۔ اوھر کھ ڇہ مشرکان خیل

أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ

ڇہ مشرکان دی | خیل شریکان | نوڊہ وائی | لھ ربہ زمونڇہ | ھم دادی | زمونڇر شریکان | کوم ڇہ پھ
شریکان (معبودان) دوینی ، نوڊہ وائی اے زمونڇر ربہ ! ڏا زمونڇر ھفہ معبودان دی کوم ڇہ پھ

كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ^(۹۲) قَالُوا اَلَيْهِمُ الْقَوْلُ اِن كُنْتُمْ

مونڇر بلل | بے لھ تانہ | بیا دوی پھ واپس کوی | ڏدوی طرف تہ | داخبرہ | ڇہ بیشک تاسو
مونڇر لھ تانہ سوا بلل ، بیا پھ ھغوی دوی تہ ڏا جواب ورکوی ڇہ بیشک تاسو

لَكَذِبُونَ ﴿۸۷﴾ وَالْقَوَا إِلَى اللَّهِ يُؤْمِنُ السَّلَامُ وَضَلَّ
 دُرُغَزْنَ بَیْ | اور ادا دینا یہ کہی دے | اللہ طرف تہ | پہ دغہ ورخ | فرمانبرداری (عاجزی) | اور ک یہ شی (ہیرہ شی)
 دُرُغَزْنَ بَیْ - اور مشرکان ہم پہ دغہ ورخ اللہ سرہ د صلح بنا و تہری ، او خیل تول بہتانو نہ یہ
 عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يُفْتَرُونَ ﴿۸۸﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا
 لہ دوی نہ | ہفہ خہ چہ | دوی بہ لہ خانہ تہل | کو مو خلقو چہ | کفر و کرو | او منع لے کرل (فقہ)
 تہ نہ ہیر شی - چاچہ د کفر لاسرا غورہ کہے وہ او نور خلق لے د
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا
 د اللہ د لاسرے نہ | مونہ بہ زیات و رکرو دوی | عذاب | د پاسہ | عذاب | ولے چہ دوی یہ
 اللہ تعالیٰ د لاسرے نہ منع کول ، ہغوئی لہ بہ مونہ د بوی د پاسہ بلہ سزا زیاتہ کرو ، حکم چہ ہغوئی
 يُفْسِدُونَ ﴿۸۹﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا
 فساد کولو | او پہ کومہ ورخ چہ | مونہ بہ راپا غور | دہر یو امت نہ | یو گواہ
 بہ (پہ دنیا کہے) فساد و نہ کول او ہفہ ورخ (ہم د یاد جو کہ دہ) چہ مونہ بہ دہر یو امت نہ یو یو گواہ ہم
 عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ
 پہ دوی | ہم لہ دوی نہ | او مونہ بہ راولو | تا | گواہ | پہ دے کافرانو
 د ہغوئی د مینہ نہ را وچت کہو ، او تا بہ د دے خلقو پہ مقابلہ کہے گواہ راد ہاست کہو
 وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
 او مونہ نازل کہو | پہ تاباند | د کتاب (قرآن) | بیانو لو د پارہ | دہر خیز | او ہدایت
 او مونہ پہ تاباند د کتاب (قرآن) نازل کہے دے چہ پہ دے کہے دہر خیز واضح بیان دے او مسلمانو
 وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۹۰﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ
 اور حمت | او زبیرے | مسلمانانو د پارہ | بیشکہ | اللہ | حکم کوئی
 د پارہ ہدایت ، رحمت او زبیرے دے - اللہ تعالیٰ یقیناً تاسوتہ د انصاف او د
 بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَانِي ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ
 د انصاف | او د نیکی | او د امداد و رکولو | خیلوانو تہ | او منع کوئی
 نیکی کولو او خیلوانو تہ د (مالی) امداد و رکولو حکم کوئی او دے حیاتی
 عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۹۱﴾
 لہ بے حیاتی نہ | اولہ بدئی | او ظلم نہ | ہفہ نصیحت کوئی تاسو | چہ تاسو | نصیحت حاصل کہی
 د بد و کارونو او د سرکشئی نہ منع کوئی او تاسوتہ نصیحت کوئی چہ تاسو نصیحت حاصل کہی
 وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
 او بوسہ کہی | وعدہ | د اللہ | ہر کہیچہ | تاسو وعدہ د کہی | او مہ ماتوئی | قسمونہ
 او د اللہ تعالیٰ وعدہ پوسہ کہی ، ہر کہیچہ تاسو وعدہ و کہی او قسمونہ د بخونہ نہ پس

دیس ۱۴ ۴۴۲ النحل

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا

دھے دے پھولونہ پس | او بیشک جو پرے دے تاسو | اللہ | پہ خپلو مانو باند | ضامن
مہ ماتوی | حال دادے چہ تاسو پہ خپل خان باند | اللہ تعالیٰ ضامن جو پرے دے

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي تَقْصَتْ

بیشک | اللہ | پوهیدری | پہ هغه خه چہ تاسو کوی | او مہ کیدری تاسو | پہ شان د هغه بنه | چہ و سپر دل هغه
بیشک اللہ تعالیٰ ستاسو د پھولو کارونو نه خبر دے - او تاسو د هغه بنه | پہ شان مہ کیدری | چہ خپل تارونہ

عَزَلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثُ تَتَخَذُونَ آيْمَانَكُمْ دَخَلًا

یشلی شوی پانوی خپل | پس د مضبوطونہ | توتے توتے | تاسو جو وړی | خپل قسمونه | د دخل وړکولو ذریعہ
به ئے د مضبوطونہ پس بیا ریشنه ریشنه کړل ، چہ (په چل ول) تاسو هم خپل قسمونه د فساد کولو ذریعہ

بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۚ إِنَّمَا

په خپل مینه کښه | چہ شی | یوه ډله | او چته د غالب | له بله ډله نه | بیشک
وگرځوی | په دے عرض چہ یو ټولے د بل ټولې نه زیاته فائده او چته کړی - اللہ هم دغه

يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

از مینت کوی په تاسو | اللہ | په دے سره | او خامخا په ښکاره کړی | په تاسو | په ورځ | د قیامت
ستاسو از مینت کوی ، او د قیامت په ورځ به درته هغه ټول (حقیقت) ښکاره

مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ

هغه خبره | په کومه کڼه چہ تاسو | اختلاف کولو | او که غوښتل | اللہ | نو جو پرې پړی دی تاسو
کړی چہ تاسو به پکښه اختلاف کولو - او که اللہ تعالیٰ غوښتل نو تاسو ټول به ئے

أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي

اقت | هم یو | لیکت | هغه گمراه کوی | هغه ټوک | چہ هغه وغوړی | او هدایت کوی
یو امت کړی دی | خو هغه چہ د چا په حقله وغوړی نو هغه گمراه کړی او د چا په حقله چہ

مَنْ يَشَاءُ ۚ وَلَتَسْعَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

هغه چاته چہ | هغه وغوړی | او تاسو به ضرور پېوس کیدری | د هغو (غلونو) په حقله | چہ تاسو به کول -
وغوړی نو هدایت ورنه کوی او تاسو چہ خه کارونه کوی د هغه په حقله به درنه خامخا پوښتنه کیدری

وَلَا تَتَّخِذُوا آيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمُ

او تاسو مہ جوړوړی | خپل قسمونه | د دخل وړکولو ذریعہ | په خپل مینه کښه | چہ وغوړیدری | قدم
او دے مؤمنانو | تاسو خپل قسمونه یو بل له د دوه وړکولو ذریعہ مہ جوړوړی ، هسه نه چہ د چا قدم د

بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السَّوْءَ ۚ إِنَّمَا صَدَقْتُمُ

پس | د کلکولی د هغه نه | او تاسو د څکلی مزه | د بدی (مصیبت) | په سبب د هغه | چہ منځ کول به تاسو
مضبوطیانه پس (بل) وغوړیدری او تاسو ته به د هغه خبره تکلیف وړسی چہ خلق به د اللہ تعالیٰ د لاس

منزل ۳

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۹۴﴾ وَلَا تَشْتَرُوا

الاس سے نہ | دالہ | اوتاسو دپارہ | عذاب دے | دیر لوئے - | اوتاسو مہ اخلی
نہ متہ کول | اوتاسو لہ بہ دیر لوئے عذاب در کہے شی - | اوداللہ تعالیٰ (سرہ کرے) دے

بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ

بہ بدل دوعہ دالہ | قیمت | لہر | بیشک خہ چہ | دالہ سرہ دی | ہفہ | دیر غورہ دی
(د دنیا) دلیرے فائدے پہ عوض مہ خر خوی: بیشک کوم عوضوہ چہ اللہ تعالیٰ سرہ دی ہفہ تاسو لہ دی

لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۹۵﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْقَدُ وَمَا

تاسو دپارہ | کہ پیرے تاسو | پوہییری - | ہفہ خہ چہ | تاسو سرہ دی | ہفہ بہ فنا کیری | او خہ چہ
بہتر دی کہ تاسو پیرے پوہییری - | خہ چہ تاسو سرہ پرانہ دی | ہفہ بہ ختم شی او خہ چہ

عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ

دالہ سرہ دی | ہفہ (تل) باقی پائیدگی | اومونہ بہ ضرور و کرہ | ہفوتہ | کوموہ صبر و کرہ | اجر دوی
اللہ سرہ پرانہ دی ہفہ (تل) باقی (دلے) دی | او خوک چہ ثابت قدام پاتے شو ہفوتی نہ بہ مونہر خا خا خیل

بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۶﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ

دوے نہ غورہ | ہفہ عملوہ | چہ دوی بہ کول | پچاچہ عمل و کرہ | نیک | سرہ دی
اجر و کرہ دھو بنو کارونو پہ عوض کہے کوم چہ ہفوتی کول - | نیک عمل چہ ہر خوک کوی کہ نارینہ دی او کہ

أَوْ أَنْتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً

او کہ شہ دی | او ہفہ | مؤمن دی | نومونہ بہ خا خا ژوند و کرہ ہفوتہ | ژوند | پاکیزہ
ژانہ خزچہ ہفہ مومن دی ، نو مونہ بہ ورلہ ضرور (پہ دنیا کہے) پاکیزہ ژوند و کرہ

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۷﴾ فَلَمَّا

اومونہ بہ خا خا و کرہ دوی | ددوی اجر | ددوی دینو عملوہ | چہ دوی بہ کول - | بیہر کلمہ چہ
او خا خا بہ ورلہ (پہ آخرت کہے) دھفوتی دینو کارونو پہ عوض کہے اجر و کرہ - | نوہر کلمہ چہ

قَرَأَتِ الْقُرْآنَ فَأَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۹۸﴾ إِنَّهُ لَيْسَ

تہ کوئے | قرآن | نو پناہ غوارہ | دالہ | دشیطان | رطلہ شوی نہ | بیشک نہ دے
تہ قرآن لوستل غوارے نو دشیطان مردود (دشر) نہ پناہ غوارہ - | دھفہ قابو پہ

لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۹۹﴾ إِنَّمَا

دوہ (شہ) زور | پہ ہفو خلقو چہ | ایمان تہ راؤ تہ | او پہ خیل رب باند | توکل کوی | بیشک چہ
داسہ خلقو نہ چلییری چہ ایہان تہ راؤ تہ دی او پہ خیل رب توکل کوی - | دھفہ قابو خ

سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُوْهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهٖ مُّشْرِكُونَ ﴿۱۰۰﴾

غلبہ ددہ | پہ ہفو خلقوہ چہ | دوستی کوی دہ سرہ | او کوم خلق چہ | دالہ سرہ | شریک مقرر دی -
بس پہ ہفہ چا چلییری چہ ہفہ خیل دوست گنری اود (ہفہ پہ تعلیم) اللہ لہ شریکان پسہ اکوی

وَاِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ ۚ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ
 اوهنگه چه | بد کرو مونږ | يو آيت | په ځاي | بدل آيت | او الله | ښه پوهه | په هغه څه | په هغه نازلوي
 او هر ځله چه مونږ د يو آيت په بدل کې بل آيت را وليږو ، او الله تعالى په هغه ښه پوهيږي څه چه
 قَالُوا۟ اِنَّمَا اَنْتَ مُفْتَرٍۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۱۴
 نوډوډوانې | بيشكه | چه ته | له ځان نه جوړونكې | بلكه اكثر د دوى | نه | پوهيږي | دوايه
 را ليريږي نو دا خلق ووايې چه ته خو بس تش دروغ تړونكې ، نا ! بلكه په دوى كې اكثر خلق نه پوهيږي
 نَزَّلَهُ رُوْحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
 نازل كړه د خدا | روح القدس (جبرائيل) | ستادرب له طرف نه | په حق سره | چه مضبوط كړي (په ايمان) | مؤمنان
 ته ووايه چه دا جبرائيل امين ستادرب له طرف نه په حق نازل كړه دے چه د ايماندارو خلقو ايمان پرته
 وَهْدٰى وَبُشِّرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ ۝۱۵
 او هدايت | او زير دے | مسلمانانو د پاره | او بيشكه مونږ پوهيږو | چه دوى
 مضبوط كړي او د مسلمانانو د پاره هدايت او زير دے - او مونږ ته ښه معلومه ده چه دوى
 يَقُوْنُوْنَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُوْنَ
 وايې | بيشكه چه | د ځه زده كوي | يواښان | ژبه | د هغه چا | دوى نسبت كوي
 وايې چه د ځه نه خو يو سره ښودنه كوي (حال دل چه كوم سړى ته دوى داسه پرنا هغه نسبت
 اِلَيْهِ اَعْجَبُوْا ۚ وَهٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِيْنٌ ۝۱۶
 طرف د هغه ته | عجبى (غير عربى) | او دا | ژبه | عربى ده | واضحه | بيشكه | هغه خلق چه
 كوي د هغه ژبه خو عجبى ده او دا قرآن خو په صفا عربى ژبه كې راغلې دے - څوك چه د
 لَا يُؤْمِنُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ لَا يَهْدِيَهُمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 ايمان نه راوړي | په آيتونو د الله | لاره نه ښايي دوى ته | الله | او دوى د پاره | عذاب
 الله تعالى په آيتونو ايمان نه راوړي | الله تعالى هغوى په سمه لاس نه يوځي ، او هغوى له دردناك
 اَلَيْمٍ ۝۱۷ اِنَّمَا يَفْتَرِى الْكَذِبَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
 دردناك | بيشكه | جوړوي | دروغ | هغه خلق | چه ايمان نه لري
 عذاب مقدر دے | دروغ تړونكې خو هغه خلق دى - چه د الله تعالى په آيتونو باندې
 يٰۤاَيُّهَا اللّٰهُ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَافِرُوْنَ ۝۱۸
 په آيتونو د الله | او هم دا خلق دى | دروغ تړونكې | څوك چه انكار كړي | د الله
 ايمان نه راوړي ، او هم دا خلق پوره دروغ تړونكې دى - څوك چه د ايمان راوړنه پس بيا
 مِنْۢ بَعْدِ اِيْمَانِهٖ اِلَّا مَنِ اُكْرِهَ ۚ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ
 د خپل ايمان راوړنه پس | سوا د هغه چا نه | چه مجبور كړه شي | او د ځه زړه | مطمئن وي
 د الله تعالى نه انكار كړي سوا د هغه چا نه كوم چه مجبور كړه شي ، او د هغه زړه په ايمان باندې

بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَن شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ

پہ ایمان لیکن | خوک چہ | پرانیزی | یہ کفر سرہ | (خپلہ سینہ | نو پہ هغوئ باندی
مطین وی (نوداے بندلا مستثنیٰ دے) خوچا چہ خپلہ سینہ کفر ته پراستله . نو پہ هغوئ به

غَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۳﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ

غصه | د الله | اودوی دپاره ک | عذاب | دیرلوئ | دا حکه چہ دوی
د الله تعالیٰ غضب وی ، او هغوئ له لوئ عذاب مقرر دے . دا حکه چہ دوی

اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِيَ

خوبن کړو | ژوند د دنیا | په آخرت | اودا چہ الله | لاره نه ښائی
د آخرت په مقابلہ کې د دنیا ژوند خوبن کړو ، اودا چہ الله تعالیٰ کافرانو خلقو ته

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۱۴﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَعَّ اللَّهُ

قوم | د کافرانو | هم داخل دی چہ | مهر و هله دے | الله
سبه لاره نه ښائی . هم دا هغه خلق دی د کومو په زړونو ، غوږونو

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

د دوی په زړونو | او د دوی په غوږونو | او د دوی په سترگو | او هم داخل دی
او سترگو باندی چہ الله تعالیٰ مهر لگو دے ، او هم داخل د خپل

الْعَافِلُونَ ﴿۱۵﴾ لَاجِرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿۱۶﴾

(د ږین نه) په خبره | هیر شک نشته | چہ دوی | په آخرت کې | نقصان موندونکی دی
انجام نه) په خبره دی ، دا لازمی خبره ده چہ په آخرت کې به داخل په زیان کې پراته وی .

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا

بیا | بیشکه ستارب | هغو خلقو دپاره | چہ هجرت کړو | پس له دغه چہ | په مصیبتونو کې وپوښل
د دوی برعکس ستا پروردگار د هغه چا په حقله چہ په سختو سختو آزمیښتونو کې اچول شوی

ثُمَّ جَاهِدُوا وَصَبِرُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ لَخَفُورٌ

بیا | هغوی جهاد وکړو | او صبر ته وکړو | بیشکه | ستارب | پس له هغه نه | مخنیونکي
وواو د هغه نه پس ته هجرت وکړو او (په تکلیفونو باندی) د صبر نه کارواستو ، نو ستارب د دے کارونو نه

رَحِيمٌ ﴿۱۷﴾ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تَجَادُلٌ عَن نَّفْسِهَا

مهربان دے | په هغه ورځ | چہ رایه شی | هر یو کس | چہ جگړه به کوی | د خپل طرف نه
پس مخنیونکي مهربان دے . په کومه ورځ چہ به هر خوک د خپل طرف نه راځی او جگړه به کوی

وَتُؤْتَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۸﴾ وَضَرَبَ

او پوره به ورکړه شی | هر نفس ته | خه چہ د کړی وی | او په دوی به ظلم نه شی کول | او بیان کړو
او هر چا ته به د د ک د عملونو پوره بدل ورکول شی او په دوی به ظلم نه شی کول ، او الله تعالیٰ

اللَّهُ مَثَلًا قَرِيَةً كَانَتْ أُمَّةٌ مُّطَهَّرَةً يَأْتِيَهَا رِزْقُهَا

الله | مثال | ديو کي | چه دو هغه په امن الام نيونکي | راتله به هغوی ته | ارونځي هغوی ته يو کي د خلقو مثال ورکوي چه هغوی په امن او اطمینان سر ورسيدل ، روزي به ورته فراخه

رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرْتُ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ

فراخه | له هر ځاي نه | بيا ناشکري وکړه دغه کي | د نعمتونو د الله | پس وڅکولو هغوی ته الله د هر څه غاړه نه راتله ، خو هغوی د الله تعالی د نعمتونو ناشکري وکړه ، نو الله تعالی

لِبَاسِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ١٧

جامه | د لوبې | اود ویرې | په سبب دهغه څه چه | دوی به کول - د هغوی د عملونو په وجه | په هغوی باندې لوی قحط او دیره راوستله

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ

او بېشکه راغی دوی ته | یو پیغمبر | له دوی نه | پس دوی دروغ وگڼله هغه | نو ونيول دوی او بېشکه هغوی ته هم له هغوی نه یو پیغمبر راغی نو هغوی د دروغ وگڼلو وکړلو نو هغوی عذاب

الْعَذَابِ وَهُمْ ظَالِمُونَ ١٨ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا

عذاب | اود دوی ظالمان وو | پس خوري | له هغه څه نه | چه روزي درېځده تاسو الله | حلال ونيول او هغوی ظالمان وو - پس څه چه الله تعالی تاسوله درکړی دی ، له هغه نه حلال

طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ رَائِيكُمْ تَعْبُدُونَ ١٩

پاکیزه | او شکر کوئ | د نعمت د الله | که چرې تاسو هم دهغه | عبادت کوئ او پاکیزه څيزونه خوري ، او د الله تعالی په نعمتونو شکر وایئ کي تاسو په رښتیا | دهغه عبادت کوئ

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ

بېشکه | هغه حرام کړې ده | په تاسو | مرداره | او وینه | او غوښه | د خنزیر هغه خو په تاسو باندې مرداره او وینه او د خنزیر غوښه او کوم څيز چه د الله تعالی نه

وَمَا أَهْلَ الْغَيْرِ اللَّهُ بِهِ ٢٠ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ

او هغه څه | چه پر نامه یا د شوی وی د غیر الله | بیا څوک چه مجبور شي | تاخرمانه نه وی | اونه د حد تیریدونکي سوا د بل چاپه نامه منل شو وی حرام کړی دی ، بیا څوک چه مجبور شي او تاخرمانه او د حد نه تیریدونکي

فَإِنَّ اللَّهَ عَفْوٌ رَّحِيمٌ ٢١ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ

نو بېشکه الله | بخښونکي | مهربان ده | او تاسو مه وایئ | هغه څيز ته | چه بیا وی وی نو بېشکه الله تعالی بخښونکي مهربان ده - او تاسو مه وایئ هغه چه ستاسو ژبه دروغ

الْسِّنَتُكُمُ الْكَذِبُ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ

ژبه ستاسو | په دروغه | چه دا حلال دی | او دا حرام دی | ایا که د چه تاسو ووتئ | په الله بیا وایئ ، چه دا حلال دی | او دا حرام دی ، نتیجه مه داشئ چه تاسو په الله

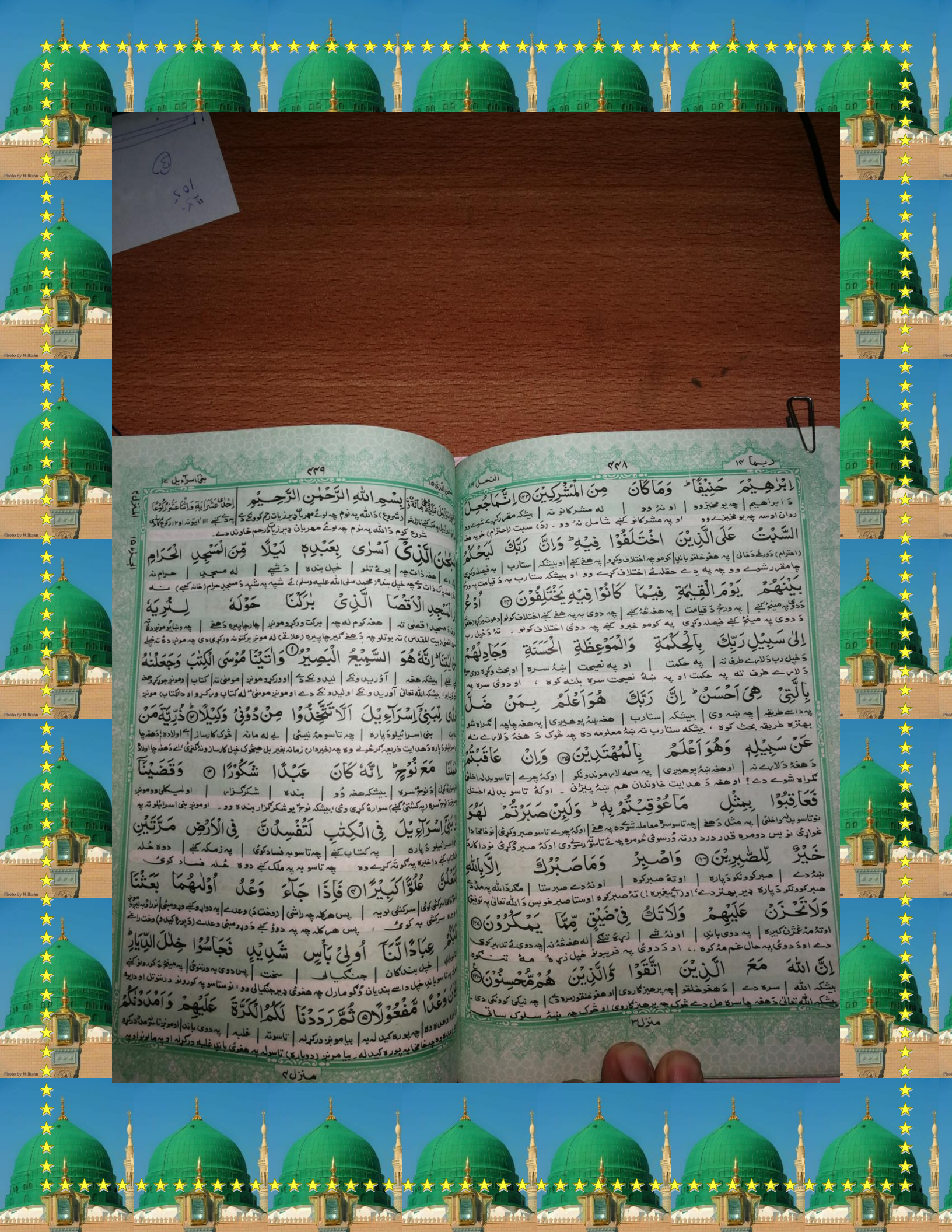
النحل ١٦ ريسا ١٦

لُكْذِبُ ۖ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾

دروغ | بیشک | کوم خلق چہ | تہی | پیدائش بانہ | دروغ | ہغوی نا کامیابی
دروغ و تہی ، بیشک شوک چہ پہ اللہ تعالیٰ ک دروغ تو تہمتوں نہ لگو ہغوی ہشک نہ بیا موی
متاعٌ قلیلٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا
(ہادو) فائدہ | لبرہ شان | اودوی دپارہ | عذاب | دردناک | او پہ ہغوی بانہ | چہ یہودیان دی
(دنیہ) لبرہ شان عیش دے او (بیلا) ہغوی لہ دردناک عذاب مقرر کئے۔ او شوک چہ دہودو پہ دین دی
حَرَمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ
حرام کول مونہ | ہغہ غہ چہ | مونہ بیان کری | یہ تا | لہ دے نہ وہانہ | او ظلم نہ کئے مونہ پہ دی
پہ ہغوی بانہ مونہ ہغہ خیزونہ حرام کری دو کوم چہ موتانہ پخوا بیان کری دی۔ او مونہ پہ ہغوی بانہ چہ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ
اولیکن دوی | پہ خیلو حانوت | ظلم کولو | بیا | بیشک ستار | ہغو خلقو دپارہ
زیاتہ نہ دے کئے ، بلکہ ہغوی پخپلہ پہ شان زیاتہ کولو۔ بیا بیشک ستار ہغو خلقو دپارہ کوموچہ
عَمِلُوا السُّوءَ بِمِثَالِهِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
چہ عملونہ وکیل | خراب | پہ ناپوہی سرہ | بیا توبہ وکری | پس لہ دے نہ
پہ ناپوہی سرہ بد عملونہ وکیل بیا لہ ہغہ نہ پس ہغوی توبہ وکری او خپل
وَأَصْلَحُوا ۚ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩﴾

او اصلاح وکری | بیشک ستار | پس لہ ہغہ نہ | بخشونکے | مہربان دے
شان سم کری نو پس لہ دے نہ ستار یقیناً۔ بخشونکے مہربان دے
إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا ۖ وَلَمْ يَكُنْ
بیشک | ابراہیم | وو | لوئے پیشوا | فرمانبردار | داللہ | یوحنا (حق نہ مان) | اونہ ووہغہ
بیشک ابراہیم (دخلقو لوئے پیشوا) داللہ تعالیٰ فرمان منوئے او صرف حق طرف نہ مائل وو۔ اوہغہ لہ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٢٠﴾ شَاكِرًا ۖ لِّلْأَنْعَمِ ۖ رَاجِتِبُهُ ۖ وَهَدَاهُ
لہ مشرکانونہ | شکر کونکے وو | دہغہ دنعمتونہ | ہغہ دغولہ کئے وو | اودہ تے ہنہ وکری
مشرکانونہ نہ وو ، داللہ تعالیٰ دنعمتونہ شکر گزار وو ، (اللہ تعالیٰ) دے غورہ کئے وو (او پہ سمہ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١﴾ وَاتَّبِعْهُ ۖ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُ
سمہ لارے طرف تہ | اودکرہ مونہ دگتہ | پہ دنیا کئے | بشیکرہ | ادبشکریہ
لارے روان کئے وو۔ او مونہ ورتہ پہ دنیا کئے ہم بشہ حالت وکریے دو او پہ آخرت
فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ۖ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ
پہ آخرت کئے ہم | لہ نیکو بند کانونہ وی | بیا مونہ وکری | ستار طرف تہ | چہ پیروی وکری | ددین
کئے جو یہ صالحان کئے شمیر دے۔ بیا مونہ ورتہ داوی وکری چہ ابراہیم پہ لارہ

منزل ٣

دیس ۱۴
۴۴۸
النحل
اٰتٰهُمۡ حَنِيفًا ۭ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيۡنَ ۝۱۰۱ اِسْمٰجِعِلْ
دوان اوسہ چہ یوحنا دوان او نہ دو | لہ مشرکان نہ | بیشک مقبرے شوعہ دو
دوان اوسہ چہ یوحنا دوان او نہ دو | لہ مشرکان نہ | بیشک مقبرے شوعہ دو
السَّبۡتِ عَلٰی الَّذِیۡنَ اٰخْتَلَفُوۡا فِیۡہِ ۚ وَاَنَّ رَبَّکَ لَیَحۡکُمُ
داہترام | دوان | لہ مشرکان نہ | بیشک مقبرے شوعہ دو
چامقار شوعہ دو | لہ مشرکان نہ | بیشک مقبرے شوعہ دو
بَیۡنَہُمۡ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ فِیۡمَا کَانُوۡا فِیۡہِ یَخْتَلِفُوۡنَ ۝۱۰۲ اُوۡ
دوان | دوان | لہ مشرکان نہ | بیشک مقبرے شوعہ دو
دوان | دوان | لہ مشرکان نہ | بیشک مقبرے شوعہ دو
اِلٰی سَبۡیِلِ رَبِّکَ بِالْحِکْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۚ وَجَادِلْہُمۡ
دوان | دوان | لہ مشرکان نہ | بیشک مقبرے شوعہ دو
دوان | دوان | لہ مشرکان نہ | بیشک مقبرے شوعہ دو
یٰۤاَیُّهَا الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا اَلَا تَتَّخِذُوۡا مِنْ دُوۡنِہٖۤ اَکۡثَرُ حُبًّا ۚ
دوان | دوان | لہ مشرکان نہ | بیشک مقبرے شوعہ دو
دوان | دوان | لہ مشرکان نہ | بیشک مقبرے شوعہ دو
وَقَضٰیۡنَا ۙ
دوان | دوان | لہ مشرکان نہ | بیشک مقبرے شوعہ دو
دوان | دوان | لہ مشرکان نہ | بیشک مقبرے شوعہ دو
وَلَا تَحۡزَنۡ عَلَیۡہُمۡ ۚ وَلَا تَکۡ فِیۡ ضَیِّقٍ مِّمَّا یَمۡکُرُوۡنَ ۝۱۰۳
دوان | دوان | لہ مشرکان نہ | بیشک مقبرے شوعہ دو
دوان | دوان | لہ مشرکان نہ | بیشک مقبرے شوعہ دو
اِنَّ اللّٰہَ مَعَ الَّذِیۡنَ اتَّقَوْا ۚ وَالَّذِیۡنَ هُمۡ مُّحۡسِنُوۡنَ ۝۱۰۴
دوان | دوان | لہ مشرکان نہ | بیشک مقبرے شوعہ دو
دوان | دوان | لہ مشرکان نہ | بیشک مقبرے شوعہ دو
مَنْزِل

